

פיתחו את כל החלונות בחוץ כבר שרה רוח
מחמוקי המדרונות נישא לכאן ניחוח
פיתחו את כל החלונות לנשום ביום כזה
טיפת אויר עם מנגינות אל החזה

תוכן העניינים

3	מזמזכירות.....
5	הגדרת תפקיד הנהלת קש"ת.....
6	דיווח מהנהלת קש"ת.....
7	משולחנה של ועדת קליטה.....
8	דיווחים מועדת משק.....
11	דיווח מועדת ביטחון.....
12	מעברות מתחדשת - עידכון.....
13	דיווח על גלגלים מהתחבורה.....
14	פרידה מישראל ריבק.....
17	100 שנה לכאהאס.....
18	הבעת דעה על ההצעה לשינוי אורחות חיינו
20	פורים 2019 - תודות.....
21	נעים להכיר.....
22	חתולים עלינו מעברות.....
22	הפרפרים נעים בכמויות.....
24	דרום אמריקה על אופנוע.....
28	סיכום התרומה לפסח תשע"ט.....
29	אירועי שבוע הפסח במעברות.....
30	ברכות ואיחולים.....
30	עובר ושב.....
31	להב חד - מפנקסו של צ'יפו.....

דו"ד גרוסמן, בעקבות בחירות 2019

כי יש רגעים ומצבים בחיים של אומה, כמו בחיים של אדם, שאתה מוצא את עצמך עומד ומשתנה. ואתה לא מבין איך זה קרה, ומי חשב ככה, ואיך זה ייתכן.

ואתה מנסה לגייס הסברים מתחומים שונים, הסברים של כלכלה, וחברה, ואנתרופולוגיה, ופילוסופיה, ופסיכולוגיה, ובסוף אתה שוב לא מאמין איך זה ייתכן.

ואתה עומד מול הדברים כמו מול תופעת טבע, נגיד מבול או צונאמי, ויודע שככל הנראה יש לו הסבר, אבל הוא לא חשוב כרגע, וצריך עכשיו לנסות להתמודד עם השבר.

ובכל הזמן הזה אתה חוזר ומבין שאולי ניסית, אבל אין לך באמת שליטה על מהלך הדברים, או יכולת להשפיע על אף אחד אחר. שאתה בעצם יכול להחליט רק על עצמך, ועל הדרך שלך להגיב, לחשוב, להרגיש ולומר.

אז בעקבות יום הבחירות הזה, שנראה כמו התחלה או המשך של אסון, אני מבטיח לבדוק יום יום את עצמי, לראות ששום דבר מהלך הרוח הרע הזה לא יידבק אלי. לא מהגזענות, או הניצול, לא מהרוע, או הכוחנות, לא מהטמטום או הראייה הצרה. ושאמשיך, אולי אפילו כמו ילד, להאמין שיכול להיות פה צדק, ושיוון, ושקט, ושלווה בין אדם לאדם, ובין עם לעם. ואפילו אם הנבחרים שלי לא מאמינים בזה, והממשלה שלי לא עושה את זה, אני אנסה להגיע לזה, בדלת אמותיי הקטנות."

ואומר אמון!

איור: שמוליק כ"ץ

קיבוץ מעברות אבל על מותו של

ישראל ריבק ז"ל

**ומשתתף בצערה של המשפחה:
יעקב, אמנון, רותי,
הנכדים והמשפחה המורחבת**

"ידיעות מעברות" - דו שבועון

עורך: אורי בן-שאול

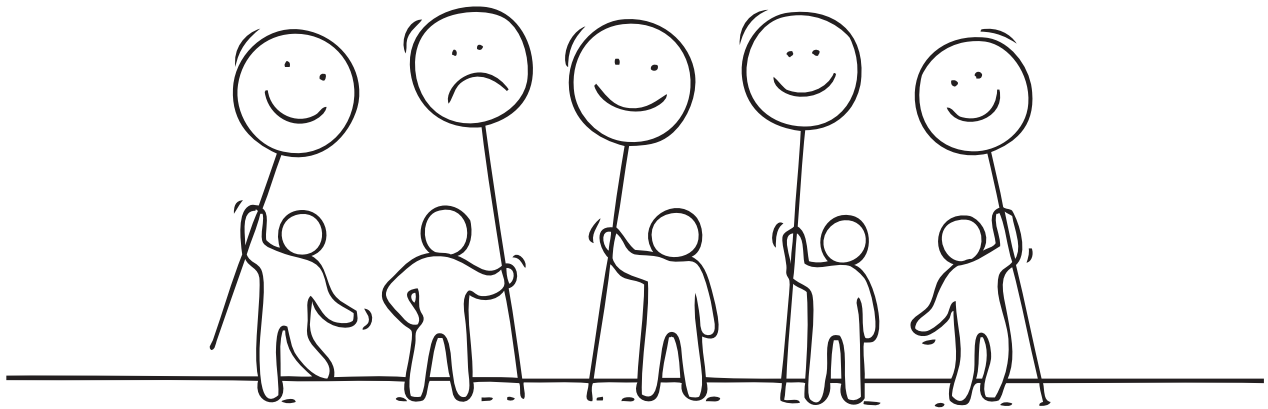
חברי המערכת: ענבל נקש, ערן שבתאי

עיצוב גרפי: שמעון ברקוביץ

צילומי השער האחורי: גליה פלד וענבל נקש

כתובתנו: iton.maabarot@gmail.com

מן המזכירות

2 קליטה

מהלך הדיון:

נורית יואל, מרכזת ועדת קליטה הציגה את המועמדים לקראת שיחת הקיבוץ. ליאור כתר, ענת מיטל אליוביץ' - לחברות וסתווית כתר, אפרת רוגובסקי ואלעד אליוביץ' - למועמדות. ליאור וסתווית כתר הציגו את עצמם וכמוהם גם אפרת רוגובסקי. כולם הומלצו ע"י ועדת קליטה, ומבקשים את המלצת המזכירות לשיחת הקיבוץ שמיועדת להתקיים ביום רביעי 27.2.19.

החלטת המזכירות:

המזכירות מצטרפת להמלצת ועדת קליטה לגבי כל המועמדים לחברות ולמועמדות וזאת לאחר שקיבלה אישור לכך כי הם עומדים בכל התנאים הנדרשים לקליטה מבחינת החלטות הקיבוץ. (בינתיים התקיימה שיחת קיבוץ וכל המועמדים התקבלו ברוב הנדרש). בהצלחה!

סיכום ישיבות המזכירות ב-04.03.19 (0519)

1 פניה להארכת חופשה מיוחדת - מור ומתן בן דוד

מהלך הדיון:

מור ומתן בן דוד יסיימו באוגוסט 2019 חופשה מיוחדת בת שנתיים שאושרה ע"י המזכירות. למתן ומור 3 בנות והמשפחה נמצאת בברזיל, לשם יצאו עקב עבודתו של מתן כאיש ביטחון בשגרירות ישראל בברזיליה. מור ומתן פנו במכתב לחברי המזכירות וביקשו אישור להאריך את החופשה המיוחדת בשנה נוספת - עד אוגוסט 2020.

סיכום ישיבות המזכירות ב-18.02.19 (0419)

1 זכאות לדיור קבע במעברות

מהלך הדיון:

גיבוש רשימת זכאים לדיור קבע לשכונת "רמות חפר" היא משימה מורכבת ומאתגרת. הצוות המצומצם של המזכירות שמגבש את רשימת הזכאים על פי החלטות הקיבוץ, החל לפנות באופן אישי לחברים שהתנאים לזכאותם פוטנציאליים להבשלה, לשכונה שתיבנה ב"רמות חפר" - כדי לבדוק ולהבהיר שאכן הם עומדים בתנאים הקבועים בהחלטות הקיבוץ. הסוגיה שמעסיקה ודורשת תשומת לב מיוחדת מתייחסת ברוב המקרים לקיום התנאי של חמש שנות עבודה רצופות בשנים שקודמות לאישור הזכאות לדיור קבע. סוגיה נוספת היא הסוגיה של חופשה מיוחדת וההתייחסות אל תקופה זו בהקשר של התנאים לזכאות. המזכירות מבצעת את תהליך אישור הזכאות באופן יסודי ומעמיק ובשיתוף החברים והמשפחות. למעוניינים, ניתן לעיין בתקנון בעניין זכאות לשיכון קבע בקיבוץ מעברות, במזכירות.

החלטת המזכירות:

המזכירות תחזור ותדון בסוגיות השונות שעולות בתהליך גיבוש רשימת הזכאים לדיור קבע גם בישיבותיה הבאות. ככל ויעלו סוגיות מהותיות הנוגעות להחלטות הקיבוץ המצורפות בזאת, תשקול המזכירות להביא את הנושא לדיון בשיחת הקיבוץ.

הבקשה אושרה בכפוף לחתימה על הסכם חופשה מיוחדת למשך התקופה המבוקשת.

1) דיון בנושא הגדרת תפקיד ונוהל בחירת חברי הנהלת קש"ת

מהלך הדיון:

בדיון בו השתתפו נציגי וועדת שיחה וועדת מינויים - הציגה אפרת אשל, מנהלת קש"ת את הגדרת התפקיד של הנהלת קש"ת, את הרכבה הנוכחי ואת הצורך לבחור נציגי ציבור להנהלה. הנהלת קש"ת היא על פי המבנה הארגוני של מעברות, תחת המזכירות. ההנהלה מורכבת מרכזי ענפים בקהילה, ממלאי תפקידים נבחרים ונציגי ציבור. ההחלטות לגבי בחירת חברי הנהלה דורשות התייחסות והתאמה היות ונוכחנו כי קיימת החלטה על בחירה שמית של חברי הנהלה, אולם, לא כך נהגו עד כה.

מכיוון שיש צורך בעת הזו להוסיף נציגי ציבור להנהלה קיימת, עלתה השאלה מה התהליך הנכון לעשות זאת. בדיון הציגה אפרת את הגדרת התפקיד של הנהלת קש"ת והפורום התלבט יחד מה הוא התהליך הנכון להוספת נציגי ציבור להנהלה באופן מיידי ומהו הנוהל המתאים לבחירת הנהלת קש"ת בהמשך.

אפרת ביקשה מהמזכירות לאשר שלושה חברים, שיצטרפו מידית להנהלת קש"ת כנציגי ציבור ובהמשך לחדד ולהביא לשיחת הקיבוץ נוהל מסודר. בדיון הודגש הצורך להתאים את נוהל בחירת הנהלה למהות ולהיקף הסמכות והאחריות שלה.

החלטת המזכירות:

המזכירות אישרה הצטרפותם של אריה הללי, שיר כהן ורונון בר-ניר להנהלת קש"ת כנציגי ציבור. כמו כן, הוגדר זמן של חצי שנה, במהלכו תוגש לשיחה הצעה מסודרת לתהליך בחירת הנהלת קש"ת.

* מצורפת הגדרת התפקיד של הנהלת קש"ת כפי שהוצגה במזכירות.

מירב שוטוב

2) הצגת לוח הזמנים עד להצבעה הקובעת על השינוי

מהלך הדיון:

למזכירות הוצג לוח הזמנים ושלל המשימות הנדרשות לקראת הצבעה קובעת על מודל השינוי. הכוונה היא להשלים את מפגשי הציבור על ההסדרים השונים, את שיחות הקיבוץ על ההסתייגויות, את ההיתכנות הכלכלית והבחינה המשפטית ולהגיע מוכנים להצבעה הקובעת במהלך יולי. הובהר כי בכדי שנוכל, על פי החוק, להתנהל כקיבוץ מתחדש, יש לאשר במקביל גם תקנון קיבוץ המותאם למודל. לשם כך יתקיים מפגש פתוח עם עורכי הדין ממשרד קנולר, שמלווים אותנו בייעוץ המשפטי, בו הם יסבירו מהו תקנון של קיבוץ מתחדש ומהי הפרוצדורה בה הוא מאושר. המפגש מתוכנן כרגע לחודש יוני (אחרי שתגובש טיוטה סופית של מודל השינוי)

החלטת המזכירות:

חברי המזכירות הביעו את הערכתם לעבודה שנעשתה ע"י הצוות המוביל וע"י כל החברים ואנשי המקצוע השותפים. נראה כי אחרי תקופה ארוכה של "דיבורים" יש מקום להגיע להכרעה ולדעת בוודאות רבה יותר "לאן פנינו".

<p>בא / בלה שור</p> <p>בְּאֵתִי אֶל פְּרֵעָה וְאָמַרְתִּי לוֹ שְׁלַחְנִי מֵעֲבֹדוֹת לְחָרוֹת הוּא הִסְתַּכַּל בִּי עָנָה לִי בְּקִשִּׁי מִה רָצוֹנְךָ מִמֶּנִּי בְּיָדְךָ הַדְּבָר לְעֲשׂוֹתוֹ</p>	<p>מְדֵי בִקָּר / אריה סיוון</p> <p>מְדֵי בִקָּר אָדָם מִתְעוֹרָר עַל שְׁפָתוֹ שֶׁל יָם הַמָּחָר וְשׂוֹאֵל אֶת עֲצָמוֹ: לְחָצוֹת אוֹ לֹא לְחָצוֹת</p>	<p>ולסיום איחולי חג פסח שמח לכל בית מעברות עם שני שירים קטנים ברוח החג ועם תקווה ואמונה כי בידינו הדבר - לחצות את ים המחר.</p> <p>באהבה, מירב</p> <p>איור: שמוליק כ"ץ</p>
---	--	--

הגדרת תפקיד - הנהלת קש"ת

7. הנהלת קש"ת סמכות הכרעה בכל הנוגע לענפי השירות ופעילויות הקהילה.
8. אישור תכנית המקורות והשימושים של הקהילה (כולל תכנית השקעות).
9. תהווה כתובת לחברים בכל הקשור לענפי השירות ופעילויות הקהילה.

דיווח:

- פעם בשנה - יוצגו תכניות הקהילה לוועדת משק.
- דיווח כללי - במאקרו תואם את הגדרת ועדת משק.
- פעם ברבעון - יוצגו תוצאות לוועדת משק.
- פעם בחצי שנה - דיווח למזכירות.

קדנציה:

- 4 שנים, מתחלפת עם סיום הקדנציה של מנהל/ת קש"ת.

הרכב חברי הנהלת קש"ת:

- ממלאי תפקידים: מנהל/ת קש"ת, מזכיר/ה, מנהל/ת מש"א, איש/ת מקצוע מטעם הכספים.
- ענפים מרכזיים: 4-6 מנהלי ענפים מרכזיים (חברי קיבוץ) - מומלצים ע"י מנהל/ת קש"ת ומזכירות.
- נציגי ציבור: 4, יבחרו אישית בשיחה, לא יפתח מכרז ויציגו 4 חברים בלבד.

יעדי התפקיד:

1. ניהול תקציב הקהילה בהתאם להחלטות והעקרונות החברתיים של הקיבוץ, תוך איזון בין המקורות לשימושים.
2. ניהול והפעלת מערכת השירותים הקהילתית בקיבוץ.

תפקידים וסמכויות של הנהלת קש"ת

1. תהווה הנהלה פעילה תפעולית לתחום הצרכני. תעסוק בתחומי הפעילות של המגזר הצרכני ותשמש כגוף מייעץ ותומך למנהל קש"ת בתחומי אחריותו.
2. תעסוק בגיבוש מדיניות של ענפים, מוסדות וועדות שבתחום אחריותה.
3. תגבש תכנית עבודה לתחום מש"א למגזר הצרכני (בשיתוף עם מחלקת מש"א)
4. תגבש את מדיניות הצריכה הכוללת תקציבים אישיים של החברים והתקציב הצרכני הכללי כולל השקעות צרכניות.
5. אחריות ומעקב על ביצוע תכניות של ענפים ופעילויות בקהילה (יעדים, תקציב שנתי ותוכנית השקעות)
6. אחריות על ניהול תקציבי הקהילה. הכנת התקציב ותכנית ההשקעות תוך קביעת סדרי עדיפות, פיקוח ובקרה.

דיווח מהנהלת קש"ת

1 באפריל 2019

1. דיווח מהכלבולית

מוזמנים:

חיים אילון – מנהל הכלבולית, יהושע מס, רמי ניסן – יועץ ארגוני שמלווה את הכלבולית.

הוצגו נתונים מאוגוסט 2018 עד פברואר 2019. איחוד החנויות והמעבר לכלבולית התרחש באוגוסט 2018. שנת 2018 הסתיימה בהפסד גדול שנובע בעיקר מהמעבר: סגירה לשבועיים, שינויי מלאי וכוח אדם. בדצמבר 2018 כבר החלה התייצבות בהוצאות והכנסות. מאוגוסט חלה ירידה משמעותית במספר חברי הקיבוץ שעבדו בכלבולית ולכן עלה מספר השכירים. יש לציין שלמרות כל זאת יש ירידה בהוצאות השכר ומגמת צמצום כ"א.

חיים הכניס לכלבולית נהלי עבודה חדשים לייעול ושיפור תהליכי העבודה: קיצור תהליך קליטת הסחורה ואוטומטיזציה של תהליך הוצאת הזמנות לספקים המתבססת על מלאי ועוד. כמו כן מתבצעים שיפורים ותוספות לתוכנה על מנת לשפר את המעקב והדיווח על בסיס יומי. נשקלת האפשרות לצמצם עלויות ע"י הפסקת העבודה עם ספק הירקות והפירות איתו נחתם הסכם זכיינות, יש גם לכך עלויות כספיות כיוון ששכירת החווה כרוכה בתשלום קנס.

תכניות לעתיד:

מכרזים מול כל הספקים וצמצום כמות הספקים עימם עובדים. ייצוב המחירים לאורך זמן. נעשה תהליך שמטרתו להוזיל את סל הקניות בכלבולית למרות שכח הקנייה של המקום קטן בהרבה מהסופרים בסביבה. תכניות נוספות קשורות בהכנסת מוצרים חדשים ובחודש הקרוב תחיל אפיית לחמים ומאפים במקום.

הנהלת קש"ת שיבחה את עבודתו של חיים, נראות החנות, העבודה האינטנסיבית מול הספקים, ייעול העבודה והשיפור המתמיד. היעד שהנהלת קש"ת מציבה לכלבולית לשנה זו: איזון בין הכנסות להוצאות. הורדת מחירים לחברים ככל שניתן ושמירה על רמת השירות הגבוהה.

2. דיווח מענף המזון

מוזמנים:

דרור רודריק – מנהל ענף המזון, יהושע מס, רמי ניסן – יועץ ארגוני שמלווה את הכלבולית.

שנת 2018 הסתיימה בחריגה של קרוב לחצי מיליון ₪ מהתקציב. הסיבות לכך: החלפת מנהל ותקופת חפיפה, ירידה בהכנסות שלא תוכננו, שינויי מלאי וחוסרים.

הוצגו הסיבות לעלויות הגבוהות של הענף:

- מבנה גדול מאוד שהולך ומתיישן ודורש טיפולי אחזקה שוטפים.
- ציוד ישן שמתבלה.
- שעות פתיחה ארוכות של חדר האוכל.
- סטנדרטים גבוהים: מספר רב של גיוון במנות ומנות יומיות קבועות שחברים מתקשים לוותר עליהן.
- קונדיטוריה – נכון להיום כל פעילות הקונדיטוריה נמצאת בענף המזון. הקונדיטוריה צריכה להיפרד מענף המזון ולהתנהל באופן עצמאי כדי שתהפוך לענף שמחזיק את עצמו.
- מטלות שמסורתית באחריות צוות הענף (הובלה לגנים, תחזוקת המבואה, הרחבה החיצונית והשירותים הציבוריים).

דרור פירט מה נעשה בחודשים האחרונים:

- הקמנו צוות מוביל לענף הכולל את מנהלת חדר האוכל, מנהל המטבח ומנהל הענף, הצוות מלווה על ידי יועץ ארגוני ועובד בצורה סדירה.
- גיבשנו חזון: ענף המזון במעברות יהיה אלטרנטיבה ראויה ואטרקטיבית לשרות חברי הקיבוץ ואורחיו באמצעות מתן ארוחות טריות, טעימות, מגוונות, באיכות גבוהה וכל זאת במערכת יעילה, מאוזנת פיננסית, תוך מתן דגש לחוויית הלקוח.
- צמצמנו את צוות העובדים מ-17 ל-14 ללא הורדת רמת השרות, הניקיון וכמות המשימות.
- צמצמנו את כמות המזון התעשייתי ונמשיך לעשות זאת.
- אנו עובדים עם תפריט חודשי שמקל על רכש מסודר של חומרי הגלם.
- צומצם שימוש במזון שנשאר מיום קודם.
- שיפרנו ונמשיך לשפר את הסלטים בארוחת הצהריים.
- נקבעו נהלי עבודה לגבי אחסון חומר גלם, מזון בתהליך והפרדה ביניהם.
- שיפרנו את רמת התחזוקה במקום ויש עוד הרבה מה לעשות בעניין. (ליקויים רבי שנים מתוקנים: דחסנית, עגלות חימום וקירור, חשמל, מכבי אש, איטום, אינסטלציה ועוד).

- 4. אופן החיוב - מעבר לחיוב לפי מנות.
- 5. צמצום מספר המנות העיקריות והקבועות בתפריט.

התקיים דיון שבו הועלו הנקודות לשיפור המצב. הנהלת קש"ת שיבחה את העשייה הרבה של דרור וצוות הענף ומחזקת את ידיו להמשיך בתהליכים שבהם החל. השיפור מורגש הן ברמת האוכל והן בצורת ההגשה. הנהלת קש"ת אישרה להמשיך בתהליך בדיקה של סגירת ארוחת הבוקר ומציאת פתרון אחר. כל הנושאים יובאו לדיון נוסף ולהחלטה.

לסיכום:

למרות העשייה הרבה בחדשים האחרונים עדיין נשארה עבודה רבה ואתגרים רבים להמשך על מנת להגיע למימוש החזון.

מסרה: אפרת אשל

- החלפנו מנעולים והתקנו מצלמות במטבח, בהגשה ובקופות על מנת להפחית היעלמות של מוצרי מזון.
- שיפרנו את רמת התברואה.
- רמת הניקיון מסביב למבנה ובאזור הפחים מוקפדת מאוד.
- ביצענו פעולות להגברת המחזור.
- אנו מפעילים תיבת משוב ומקיימים תקשורת טובה עם הסועדים.

רעיונות לצמצום והתייעלות:

הרעיונות בחלק הזה הוצגו באופן כללי אף על פי שיש מאחורי כל רעיון ביסוס מספרי ואלטרנטיבות לפעולה.

1. קונדיטוריה - הפרדת הפעילות מענף המזון תביא לחיסכון כספי ותשפר חווית קנייה.
2. ארוחת הבוקר - מיעוט אוכלים למול הוצאות כבדות. (כוח אדם נוסף, אנרגיה, אחזקה, רכש).
3. משך ארוחת הצהריים כשלוש שעות - מכביד על עלויות ופוגע באיכות המזון.

משולחנה של ועדת קליטה

איור: שמוליק כ"ץ

ועדת קליטה מבקשת לברך את חברי הקיבוץ החדשים ענת מיטל אליוביץ וליאור כתר שהתקבלו לאחרונה לחברות, ואת אלעד אליוביץ, סתוית כתר ואפרת רוגובסקי, ששינו מעמד והפכו למועמדים. לכולנו ציפיות להשתלבותכם המהירה בקיבוץ, ללקיחת חלק פעיל בקהילתנו, כי קהילתנו - קהילתכם.

נורית יואל - בשם ועדת קליטה.

סיכומי ישיבות ו. המשק

סיכום ישיבה מתאריך: 02.04.19 (0119)

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול 2018. אושר.
2. דו"ח סיכום סופי להשקעה בכולבולית.
3. תוכנית 2019 מתכת - בהשתתפות דוד שגב מנכ"ל מתכת - נדחה למועד אחר
4. אישור תוכנית משק קהילה/משק עסקי 2019.
5. אישור תוכנית משק להשקעות קהילה/עסקי 2019. (נדחה לישיבה הבאה).
6. שונות.

2. סיכום פרויקט כולבולית

אנדי הציג את החשבון הסופי של הפרויקט, הסקנו מסקנות מהפרויקט ומהעבודה שנמרח על פני 5 שנים, בלי מנהל שמרכז את התמונה המלאה מכל התחומים וההיבטים. חברים התייחסו - לא תוכנו מראש כל האלמנטים הוספנו ממ"ד וגג. חברים מבקשים לדעת כיצד מיישמים את המסקנות וכיצד מביאים פרויקטים מתוכננים בצורה מקצועית וברמה גבוהה. חייבים להסתכל לפעמים מחוץ לקופסא. לתת רעיונות חדשים. יש אחראים לפרויקט וחבל שהם לא פה.

3. אישור תוכנית משק קהילה/עסקי 2019

אנדי מציג את הנקודות המרכזיות. חברים מבקשים דיונים על תוכניות ארוכות טווח עם מטרות. רוני מציג את הנתונים: מוצרי מעברות - שכ"ד יו"ר יורד. שירותים נרשמים בענפים עצמם. תרימה - יותר עבודה ושכר דירה. יש לסגור הסכם שכר דירה חדש. מטרנה - דומה מאד לשנת 2018. שני חברים הפסיקו עבודה. מטעים - תוכנית פחות טובה משנת 2018, לאור ירידת מחירים ושנטוע חדש. בניין עסקי - עבודה בשטח התעשייה. תוכנית עם קצת פחות רווח משנת 2018. יש יותר הכנסות אך השוני הוא בסוג הפיקוח או בניהול של הפרויקטים. עמוס נתן הסבר למספרים. מוסך - תוכנית מראה מספרים דומים בין השנים. חשמל סולארי - יש עליה בהכנסות וברווח לאחר סיום הפרויקטים.

השכרות עסקיות - עולות עם סיום הפרויקטים בשטח התעשייה. יש עליה בשכ"ד מהקואופרטיב ומשימוש במתקני בית הספר.

יזמויות - עלות לשעת עבודה עלתה וכולם משלמים שכר דירה.

חברים מתייחסים - מבקשים שוב לדון בענף המזון ובכולבולית ובנושא העבודה.

ועדת משק היא האינסטנציה הכלכלית העליונה בקיבוץ שממליצה לשיחה.

לכן, לדעת החבר, ניתן לדון כאן בענפים מרכזיים גם בקהילה.

אנדי הסביר את הנושא של הפרדת משק וקהילה.

אפרת - יובאו החומרים הרלוונטיים להנהלת קשת לאחר שיוכנו כראוי.

החלטה: תוכנית משק קהילה/עסקי אושר. בעד 15, נגד 0, נמנע 1.

סיכום ישיבה מתאריך: 09.01.19 (0219)

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול 0119. אושר.
2. אישור תוכנית משק להשקעות קהילה/עסקי 2019.
3. שונות.

2. אישור תוכנית משק להשקעות קהילה/עסקי 2019

הצגת מקור לחלוקה סוף 2018 - מציג אופיר אופיר מסביר כיצד מחושב המקור לסוף 2018 - על בסיס 9 חודשים של 2018 (התוצאה טובה מהתכנון) הפרשנו בשנת 2018 סכום בגין בוררות רמת חפר. אנדי הציג את סוכני ההשקעות לשנת 2019 לפי המגזרים. ירון - יש לערוך אקטואריה לקרן ההשתלמות לילדים וגם לקרן הסייעוד. אופיר מסביר שכרגע זה מקור לשינוי.

השקעות בקהילה - מציגה אפרת אשל

אפרת מסבירה על התהליך שביצע צוות ניהול קהילה על מנת להחליט מה יבוצע ומה לא, מכל הבקשות להשקעה ממרכזי הענפים.

סעיפים מיוחדים בתוכנית:

המשך החלפת גגות אסבסט בשיכון מערבי, החלפת גגות רעפים, יש גם תוכנית לשיפוץ בבתי קבע.

חגי מסביר על השקעות ועדת בטחון - תהליך התייעלות שיחסוך בנושא שמירת לילה בעזרת אמצעים טכנולוגיים.

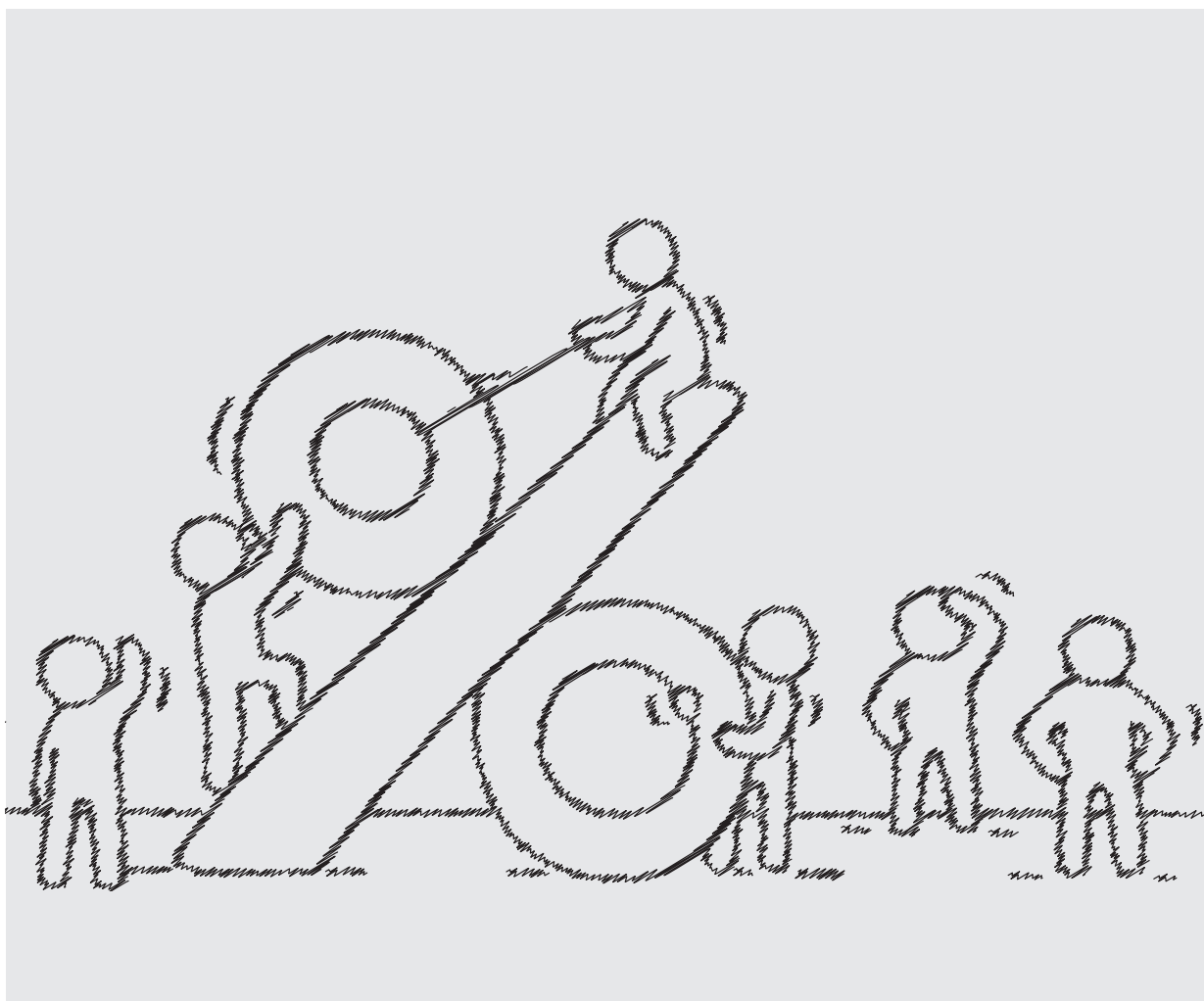
השטח החדש, בניית 2 מבנים למטרה, תחילת מרלוג
ביופט, תרימה מבנה חדש.
בסוכרופים - בחינה לשטח חדש 100 דונם - ע"י בית
העלמין ונטיעות חדשות.
גגות סולאריים - במפעל ובקיבוץ.
תאורת חצר - החלפת נורות - ללד.
חשמל - המשך תוכנית חמש שנתית לשיפור תשתיות.
שעוני מים - התקנת שעוני מים ביתיים וגם למבני ציבור
בנייה בקיבוץ - גמר שכונת אקליפטוס ב', רמות חפר
עבודות עפר ופיתוח.

החלטה: ועדת המשק ממליצה לשיחה לאשר את תוכנית
ההשקעות לקהילה ולעסקים ולבנייה לשנת 2019 אושר:
בעד 18, נגד 0, נמנע 3.

התייחסות חברים - מתנגדים לשער כבד בכניסה
לקיבוץ.
עמוס אומר שאין אישור לשערי ברזל בכניסה לקיבוץ.
מעלה פליאה שוועדת בטחון לא הייתה מודעת לבעיית
שערי ברזל בשער פרויקט הכניסה לקיבוץ.
השקעות נוספות - החלפת רכב נכים. שיפוץ בתי ילדים.
שני פרויקטים בבדיקה: איחוד קומונה ומכבסה ותכנון
מעבר הארכיון.
סה"כ 2.75 מיליון ₪ בקשות ומתוכן אושרו 2.08 מיליון
₪.

עמוס - מצביע על 3 דירות בשיכוני קבע. מדוע לא
להתאים אותם למשפחות עם 3-4 ילדים? וגם אין סיבה
לדעתו להחליף גגות אסבסט*.

אנדי הציג את ההשקעות המרכזיות של 2019 בעסקים
ובבנייה
שטח התעשייה - סיום מחסן 4 תרימה, סיום פיתוח

« הערת העורך: אף אחד עוד לא מת מנשימת סיבי אסבסט כנראה... וברצינות, רק למען הפרוטוקול - "סיבי אסבסט עלולים לגרום לנוק בריאותי בלתי הפיך לשהים במבנה ובסביבתו... לכן, מחובתו של בעל הנכס לנקוט אמצעים מידיים למניעת המשך המפגע" (הציטוט הרשמי מהמשרד לאיכות הסביבה).

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול 0219 - אושר.
2. תוכנית מתכת 2019 + תוכנית 5 שנתית - יוצג ע"י מנכ"ל מתכת דוד שגב.
3. תוכנית תלת שנתית סובטרופיים - יוצג ע"י מנהל הענף אילון זמיר.

2. תוכנית 2019 - מתכת מעברות

- אנדי הסביר מדוע מביאים את מתכת מעברות בנפרד. דוד מציג את תוכנית 2019
- בניית 3 מכוונות עבור תמ"ה. כמו כן, מנהלים מו"מ מול תמ"ה על שדרוג המכוונות הישנות. טרם סוכם דבר.
- מיזם מגרסות רפואיות. ועדת המשק אישרה באוגוסט 2018 המשך השקעה במיזם לפי אבני דרך. עברנו את אבני הדרך בהצלחה, כולל פרוטוקול וניסויים מול משרד הבריאות במעברה מאושרת. קיבלנו אישור רשמי ממשרד הבריאות לטכנולוגיה. לשאלה על רישום פטנטים - טרם הוחלט אם זה אפשרי. עובדים על קבלת אישור ותחילת עבודה בבית חולים בפייילוט.

דוד הציג את היעדים העיקריים לשנת 2019:

- סיום תכנון מכוונה מסחרית, בניית מערך שיווק, ייצור והדרכה.
- דוד הציג כמה שותפים בחו"ל שאנו בקשר איתם להכנסת מכוונות למדינות שלהם.
- דוד הציג את התקציב לשנת 2019 המשך השקעה במיזם ומרכז רווח של מכוונות תמ"ה קיבלנו מענקים ממופת בנושא שיווק. לא קיבלנו מענק מהמדען הראשי.
- סה"כ צפוי רווח לשנת 2019.

דוד הציג גם תוכנית 5 שנתית של מיזם מכוונות הגריסה. תחילת רווח בשנת 2021. בשנת 2022 מחזירים את כל ההשקעה.

נשאלו שאלות על המכוונה והביצועים שלה. מה היא חוסכת ללקוח. מה הערך המוסף שלה ללקוח. דוד מסביר על המעבר של מתכת מעברות לצור יגאל. החברים ברכו את דוד ואת הצוות ואיחלו הצלחה רבה.

החלטה: ועדת משק מאשרת את תוכנית 2019 של מתכת מעברות ותוכנית 5 שנתית של מיזם מגרסות רפואיות בכפוף לאבני דרך.

3. מטעים - תוכנית תלת שנתית - 2021-2019

מציג - אילון זמיר

אילון מציג את הזנים של המטע שלנו. המגמה בעולם הולכת לזנים שחורים כמו האס. במטע שלנו יש הרבה זנים ירוקים. מצריך שנטוע ושינוי.

המחירים של 2018 היו גבוהים מאד ולא ימשכו בשנים הבאות. כרגע הביקוש בעולם גדל כל שנה והתחזית לעשור הקרוב דומה.

אילון מדגיש את העבודה של חברי הקיבוץ. נשאלו שאלות על תפוקת העובר התאילנדי לעומת הישראלי.

כרגע 328 דונם מניבים מתוך 500 דונם נטוע.

יש חסכון במחיר המים בזכות מיזם המאגר.

בשנת 2020 נכנסים עוד 100 דונם להנבה וזה ישנה את התמונה מבחינת כמות היכול.

4 שנים לאחר נטיעה מתקבל פרי. החזר השקעה תוך 6/8 שנים תלוי מחיר שוק.

אילון הסביר על נושא הריסוסים, מה מותר ומה אסור וכל הרגולציה שקשורה ביצור מזון ואיכותו.

איך אנחנו ביחס למטעי גרנות? בשנים האחרונות אנו בחמישייה הפותחת. אנו משווקים 70% יצוא והשאר בארץ.

נטיעות חדשות: מול בית הקברות של הקיבוץ, בבריכות הדגים, פינת רמי לשעבר וקקון. מתוכנן לנטיעה 35 דונם ב2021.

פיטאיה - השנה התוצאות יפות מאד. רווח גבוה מאד לדונם במכירות בארץ.

הצוות מונה 10 חברי קיבוץ, מתוכם שני פנסיונרים שתורמים רבות ו-4 תאילנדים ושכיר אחד.

החברים מברכים את אילון על ההישגים בגיוס חברים למטע. ועל התוכנית והעשייה הטובה שמניבה תוצאות מעולות.

מסר: משה טליאס

המשך דיווחי ו. משק, בעיתון הבא.

דיווח מועדת ביטחון

לידיעת הציבור אנו מעדכנים בתהליכים שנעשו ונעשים במהלך השנה האחרונה.

תחום הביטחון בקיבוץ

על מנת להמשיך ולשמור על אורח חיים המאפשר לנו התנהלות בטוחה ברחבי הקיבוץ, אנו נדרשים ליצור מנגנונים שיפחיתו את הסיכוי של כניסת גורמים המעוררים בנו פחד ו/או חרדה. זה מתחיל מכניסת אופנוע רועש בשעות הקטנות של הלילה וממשיך מהסתובבות של אנשים שאנו לא מכירים בחצרות ביתנו. הקיבוץ כעיקרון פתוח בשעות הבוקר והערב (מלבד בסופי שבוע). אנו לא חושבים שהסתגרות כוללת תשרת את מטרת איכות החיים שלנו. אם נתקלתם בגורם שאתם מרגישים חוסר ביטחון לגביו, תמיד יש למי לפנות.

ההתייחסות לביטחון בקיבוץ הנה במישורים הבאים:

- פלילי - פריצות וגנבות.
- פח"א - פגיעה של טיל, ניסיון לפיגוע באוכלוסייה אזרחית.
- ניזקי טבע - היערכות לרעידת אדמה וכו'...

מהנעשה בשנה האחרונה

מצאנו שמערכת הגידור, כולל מיקום של סלעים מסביב לקיבוץ נותנת לנו הרבה שקט בתחום הפלילי. עובדתית רוב הגנבות והפריצות מתרחשות בעיקר בישובים מסביבנו. יש להמשיך ולשמר, ואף לשפר, את המערכת העוטפת ומגינה עלינו, זאת ע"י שימור שערים שנסגרים בלילה ומיקום מצלמות בנקודות קריטיות מסביב לקיבוץ. יחד עם זאת, לא מצאנו טעם בקיום מערכת שמירה על בסיס שני שומרי לילה שמאוד יקרה ופחות נחוצה. מחודש פברואר עברנו לעבוד עם שומר אחד מהקיבוץ, אשר שומר בשער וגם מסייר תוך העזרות במערכות הטכנולוגיות.

שמירת חברים בלילות שישי וערבי חג

לטובת כל הצדדים, החלטנו להחליף את תורני שמירת ליל שישי וערבי חג בשומר שכיר (אהוד). לאחר תקופת הסתגלות, אנו חושבים שזו נוסחה מוצלחת המשרתת את המטרה. ברצוננו להודות לכל התורנים לאורך השנים, על התגייסות למען הכלל.

תכניות בעבודה להמשך

גיוס חברים נוספים לצוותי הכוננות שלנו לזמן חרום והכשרתם ע"י קורסים וסדנאות. צוות כוננות, רפואה, לוגיסטיקה, חינוך, חילוץ והצלה. חשוב מאוד לייצב צוות כוננות מיומן ומתורגל שידע ויוכל לתת מענה מקצועי ומהיר בזמן אירוע.

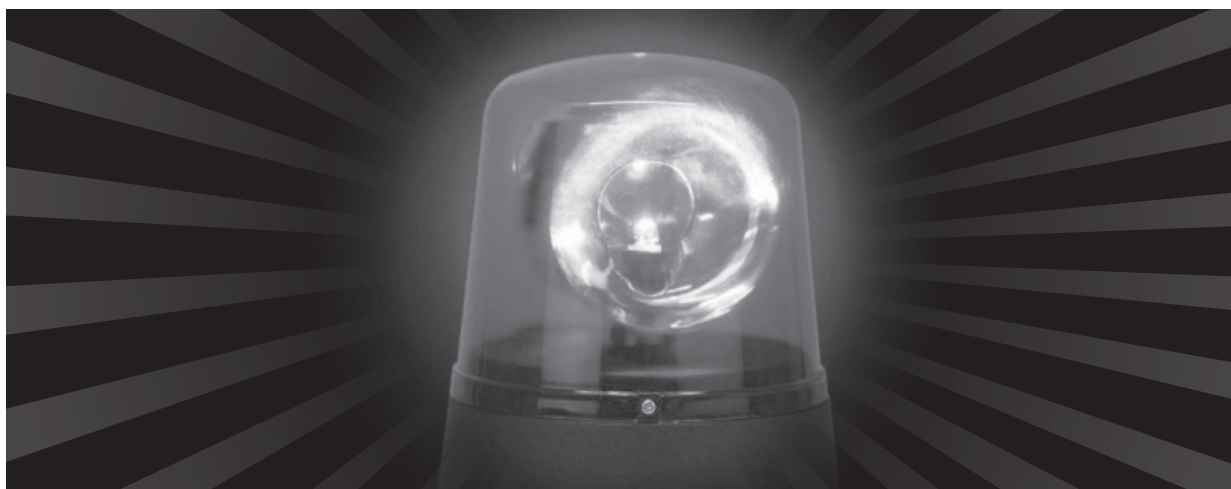
עדכונים

- בחודש הקרוב נפרסם לחברים הצעה לרכישה פרטית לחבילת מיגון בסיסית לבית.
- מיכה ארנון ביקש לסיים את תפקידו כיו"ר צוות חרום. תודה והערכה רבה למיכה שביצע תפקיד זה לאורך שנים רבות במקצועיות ובאחריות רבה. בקרוב נפרסם מכרז לתפקיד זה.

נשמח לענות על שאלות בכל נושא הקשור לתחום הביטחון בקיבוץ.

בברכה, חגי גרסטנר, בשם ועדת ביטחון.

חברים בוועדת ביטחון: עובדיה נקש, מיכה ארנון, עמנואל מזרחי, יורם ארד, שחר ארד, אבישי עמר, שחר ינאי, יניב בוארון, עופר טחנאי.

חברים יקרים,
ערב חג החירות אנו עומדים לקראת הישורת האחרונה בתהליך השינוי המלווה אותנו כבר מספר שנים. מאחורינו שנים של עבודה, אלפי שעות של איסוף נתונים, בחינה וחשיבה על כל סעיף ומילה ועשרות של חברים שלקחו וממשיכים לקחת חלק בעבודה המשמעותית הזו. אני רוצה להודות מקרב הלב לחברים וגם לאנשי המקצוע המעולים שמלווים אותנו. כולם, ללא יוצא מהכלל, מחויבים להצלחה של מעברות ולרווחת החברים.

יצאנו לדרך עם סבב מפגשי ציבור בהם אנו משתפים, מקשיבים, מתלבטים ודנים במרכיבי השינוי. בשבוע שעבר קיימנו את המפגש הראשון בנושא הסדר השירותים, הנוכחות הייתה מרשימה והמפגש עבר בצורה מכובדת. תודה למשתתפים על המעורבות החשובה.

בגיבוש כלל ההסדרים הקפדנו על מספר עקרונות חשובים:

1. איזון במתן מענים לכלל הרצונות והצרכים של החברים.
2. שמירה על רמת החיים הקיימת במעברות תוך בניית פלטפורמה ותכנית לשיפור וחיזוק בעתיד.
3. התאמה אישית ומשפחתית, כלומר שכל חברה וחבר יוכלו לראות בהסדרים השונים את עצמם ואת משפחתם. שנוכל לראות את עצמנו משתלבים וחיים את חיי היום יום שלנו בכל תחומי החיים שמשתקפים בתוך מאות הסעיפים של החוברת. בסוף אלו לא סתם מילים - אלו החיים שלנו.
4. התכנות כלכלית, התוכנית נדרשת לעמוד במודל כלכלי יציב המאפשר בטחון, לאורך זמן, בכיצוע המהלך. לעניין זה חשוב לציין כי במהלך השבוע שעבר התכנסה וועדת משק בנושא ההתכנות הכלכלית. במהלך הפגישה הציג רואה החשבון שלומי עובדיה את ההתכנות הכלכלית בתחום העסקים והקהילה. בתוכנית הוצגו ופורטו תחזיות עסקיות של הקיבוץ עד 2023 כולל. בהתאם למודל שינוי אורחות החיים, נבנתה תוכנית רב שנתית עד 2023 הכוללת הכנסות והוצאות של הקהילה. ניתן לראות, שבעזרת כל הכספים הנ"ל, הקהילה מסיימת כל שנה עם עודף קטן שבשלב זה יישאר בקהילה ככרית בטחון.

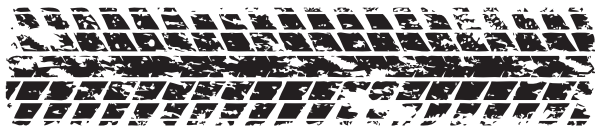
בפגישות הבאות - יוצגו גם תוכניות המימון להשקעות יצרניות וצרפניות. כמו כן, השתלבות השיוך ההוני בהיתכנות הכלכלית. הובהר לחברים שההיתכנות מעודכנת באופן שוטף, בהתאם לשינויים שמציעים החברים במודל השינוי הרחב. החברים הביעו הערכה לעבודה שבוצעה ומתבצעת.

בסיום סבב המפגשים נקיים שיחות קיבוץ בהם נדון ונצביע על הסתייגויות ולאחריהן נביא את מודל השינוי השלם, להכרעה באמצעות הצבעה בקלפי. לפנינו מאמץ מרוכז של כמה שבועות והמטרה היא שבסופם כולנו נגיע אל יום ההצבעה כאשר אנחנו מבינים את מרכיבי השינוי, את ההסדרים ואת ההתאמה שלהם לצרכים ולרצונות שלנו. כולנו בצוות המוביל לרשותכם כלל שאלה או הערה בטלפון, במייל או בפגישות. אנחנו עושים זאת הרבה ושמחים על כל פניה ומעורבות.

אני רוצה לאחל לכולנו חג אביב שמח, תקופה של התחדשות, פריחה ולבלוב.

מירב

דיווח על גלגלים... מהתחבורה

הביטוח שהנורה השבורה קדימה, הפגיעה בסף דלת תחתון ופנס אחורי שמאלי מאותה תאונה.

ברכבי השטח ולמרות שהם מיועדים לשטח יש לנהוג בזהירות יתרה. לא פעם חוזרים רכבים מנסיעה עם פגיעות חמורות בגחון ואו בקורות הסף ומשום מה אין אף טוען לנזק. תיקונים כאלה בשל ההשתתפות העצמית הגבוהה עולים לנו הרבה מאוד כסף.

לסיכום אני רוצה לדווח כי אנו צפויים להחליף חלק גדול מצמי הרכבים - קורולה והונדה גא'ז בדגמי רכב ירוקים וחסכוניים. מהמשפחתיות יגיעו יונדאי איווניק-היבריד. ומהמיני יגיעו אלינו טויוטה יאריס-היבריד. בתקווה שהחיסכון יתבטא בצריכת הדלק ובכך יתאפשר לנו להמשיך ולהחזיק מספר רכבים אופטימלי לרשות החבר, בתמהיל שישירת מגוון צרכים.

מעבר לזה אנחנו נשארים עם מגוון הרכבים הקיבוציים יונדאי i800 קבוע ומתקפלים. טנדרים פיקאפ לעבודה ופנאי, והבשורה היא שנפטרנו מרכבים שעלו לנו באחזקה הרבה מאוד כסף, או שאין להם שימוש יותר, כמו הטנדר 82 ידני.

אנחנו נשאיר את הטנדרונים - רנו קנגו, עד שיוחלט להורידם מהכביש (בשל עלויות אחזקה גבוהות). לא נביא דגם רכב אחר "להובלת חיות מחמד" מה גם שחברים מצפצפים על הבקשה לא להסיע על המושבים את חיות המחמד ואינם משתמשים בכיסוי המיועד לזה כך שלצדף לצי הרכב דגם לייעוד הזה יהיה מגוחך. ונסתפק ברכבים הגדולים.

בקרום נתחדש בטנדר פיקאפ פנאי שטח של פי.אט. לרשות החברים יעמדו בסופי שבוע וחגים 4 טנדרים. 76, 77, 79, 83, כפי שהיה בעבר.

אני רוצה לציין כי בטרם יכנסו הרכבים החדשים לסבב נערוך ימי תצוגה והסבר על תפעול בטוח ונכון של הרכבים, החידוש הוא בכך שיש מפתח חכם וכפתור התנעה. מסך מולטימדיה המצויד בתוכנת ניווט ודיבורית ידידותית וקלה לתפעול מצלמת רוורס ועוד - הכל כדי שננהג בטוח.

עד כאן להפעם.
צחי הללי

בפרק הקודם בהשרדות... חזרתי על מספר כללים להזמנה הנכונה, כלומר כזו שתקלע בול לטעמו של המחשב הכל יכול. ציינתי מהן האפשרויות שיקלו על המזמין למצוא את הרכב המתאים ביותר. הפעם אני רוצה לשנן כללי נהיגה נכונה.

מיותר לציין שאחת השאלות שמופיעות במבחני התאוריה עוסקת בהפעלה / נהיגה של רכב, החוק והתקנות קובעים במפורש שאין לנהוג רכב שאינך בקי בהפעלתו, כלומר לא מספיק שצוידנו ברישיון נהיגה (וסיימנו את תקופת ההכשרה ונהיגת מלווה) אלא כלל חשוב הוא, שלפני שעולים על רכב יש לוודא כי אני - הנהג יודע בבירור איפה כל הידיות והלחצנים שאני עלול להיזקק להם בנהיגה.

לא מדובר על החלפת גלגל תקול או מנורה שרופה, אלא על איזו ידית מפעילה את המגבים ואיזו מפעילה איתות, היכן בלם החניה שפעם קראו לו HAND BREAK האם הוא מכאני או חשמלי וכד'. במידה וחס וחלילה תהיה תאונה, תשובה כגון "לא יודע, פעם ראשונה שאני עולה על הרכב..." לא תעמוד לזכות אף נהג או נהגת.

נושא שני שאני רוצה לגעת בו - ניקיון הרכב. למרבה הצער חברים הנוהגים ברכב אינם ממהרים לפנות את האשפה, שצוברת לעיתים ריחות המשתלטים על האווירה ברכב, חברים לא תמיד מקפידים להחזיר רכב עם מספיק דלק במיכל (לא מספיק הכוונה לא נורה אדומה דולקת כי התחנה נמצאת במרחק יריקה).

מוזכר כי במשרד התחבורה נמצא כל אביזר מתכלה כגון מנורה או מים למגבים, אז... וזו חובה של הנהג ברכב כאמור בראש ובראשונה לוודא כי האורות דלוקים ותקינים ויש מים במיכל למגב. בכל מקרה משעות פתיחת המשרד ניתן לפנות אלינו ולמלא את החסר. אין טעם להשאיר הודעה. הרכב לעיתים ממשיך בנסיעה ואז מתקבלות 2 עד 3 הודעות על אותו רכב. תקר יש לדווח מיידית. ואם קורה בנסיעה יש להתקשר ל 3113* ולבקש סיוע.

כמובן שאני דורש לדווח על כל תאונה או תקרית בה ניזוק הרכב אם מצד ג' ואם באופן עצמוני. קשה לספר לחברת

פרידה מישראל ריבק

ישראל ריבק - סיפור חיים

ישראל ריבק נולד בברלין בפברואר 1922, להוריו, חיים ומרגרטה-רות. הוא למד, והתחנך בתנועת הצופים וגם ב"שומר-הצעיר". כך, עד לעלייתו לארץ-ישראל בשנת 1939, טרם פרצה מלחמת העולם. במסגרת עליית הנוער הגיע למעברות. כאן פרשה עליהם את חסותה מניה אסא, שהשתדלה "להיות להם אימא" - ישראל היה אסיר תודה לה על כך. התיק השמור על שמו בארכיון הקיבוץ עשיר, ולא במפתיע - ישראל ידע לבטא ברשימות, גם אם קצרות, תגובות על אירועי חייו, לא פעם בהומור.

את קורותיו של ישראל בקיבוץ ניתן לתאר בשלושה ערוצים: במשפחה, בשירות הצבאי ובעבודה.

כעשר שנים חי במעברות בחברת הנוער "הייקים מגרמניה", עד שהגיעו "הייקים הצ'ילאים", חברו "להשלמה", ואז נישא למרים ריבק. שלושה ילדים גידלו - את יעקב, אמנון ורותי. מוסיקה ומלים היו נחלת ישראל ומרים בחדרם הקטן, והילדים זכו בהן. מי לא זוכר את קולו הרועם בשיר של ישראל ואת מילות החרוזים הכתובים של מרים?

אלא, ששנות מלחמה אכזרית ושנות עבודה קשה היו מנת חלקם של כל חברי הקיבוץ במשך השנים. השירות הצבאי של ישראל היה כרוך תמיד במשלוח ידו הקבוע - הנהגות. בתיק אשר בארכיון שמורה חוברת על "מחלקת ההובלה הכבדה 1948 ועד הקמת גדוד המובילים 6924". ברשימה ושמה "בר ניר יענקל'ה ואנוכי" סיפר ישראל על ירושלים

מימין: ישראל ריבק, יהודה לוי, גבריאל שלג, אריה אונגר
באדיבות ארכיון מעברות

הפנים היפים שבעמק ישראל ריבק

■ מאת: מרים כהן

גיל: 92

מגורים: קיבוץ מעברות

מצב משפחתי:
אלמן + 3 ילדים + 6 נכדים
+ 6 נינים

הכי אוהב במדינה:
את השלווה שלי. לא קורא
עיתונים, זה אוכל אותי.

הסוד לחיים ארוכים: להוציא תועלת מכל רגע.

מסר לדורות הבאים:
אל תיקחו ברצינות מה שאתם רואים בטלוויזיה או
קוראים בעיתון.

עמק חפר 3
ישראל ריבק - 11.11.2014

הנצורה, אליה הובילו השניים אספקה של שקי קמח ופחי שמן במשאיות 'ללא סולמות'; במלחמת "ששת הימים" הוביל מבית דרס טנקים ביחד עם שמואל קליינהאוז וחנני שלג. "שוב בכינו יחד", סיפר כיצד שמעו ברדיו על שחרור ירושלים. כולנו שמענו את ישראל מספר על מלחמותיו. אלא שעיקר חייו היה כמו שנאמר - בעבודת הנהגות: הוא היה "עגלון הובלות" עם צמד סוסים, עבד שנים ארוכות בקואופרטיב, שם שיתף זיכרונות ילדות מברלין עם ארי הנף, עד שכתב לו: "חזרנו הביתה - אתה למחשבים ואני נשארתי תקוע בנהגות"... מסיבת פרידה והודיה ערכו לו הקשישים כאשר סיים שנים ארוכות מאד של נהיגה ברכב "הבובי" המפורסם.

אלמנות עצובה פקדה את ישראל עם מותה של מרים, עד שהגיע "לבית המוגן" שלנו - לבית שיוף. בעיתון של עמק חפר כתבה עליו מרים כהן: "על הפנים היפים של העמק: 6 נכדים לו, ו-6 נינים. הכי אוהב במדינה - את השלווה שלו... לא קורא עיתונים - זה אוכל אותי... אל תיקחו ברצינות את שאתם רואים בטלוויזיה או בעיתון".

את השלווה ביקש ישראל, ושללו היה כאשר היינו פוקדים אותו בשיוף, אך לא נשכח לעולם את הנשיקות העסיסיות שלו וביטויי השמחה. כזה היה ישראל.

כתבה: לינה דר, אפריל 2019

אגב, אחד התקליטים הראשונים שהיו לנו בבית. הוא היה שחקן לא רע בכלל, והתמסר עד קצה ציפורניו לתפקידים שזכה בהם בהצגות – אתם אולי שכחתם איזה ענק מפחיד הוא היה בהצגת 'הענק וגנו' לפני כמעט ששים שנה, אבל אני לא שוכח את הבכי שבכיתי אז.

בשנים שלאחר מותה של אמא – שהיתה תמיד הדבק המשפחתי גם בשבילי – לקח על עצמו לאחל שבת שלום לכל בני המשפחה, ובאדיקות ייקית היה יושב כל יום ששי אחרי הצהריים, ומצלצל לכולנו – וכנראה גם לחלקכם שכאן – "מדבר ישראל ריבך מקיבוץ מעברות." – נשבע לכם שככה הוא היה אומר לי בטלפון.

- שלום אבא.
- שלום. אני רוצה לאחל שבת שלום לכל המשפחה.
- גם לך אבא. מה שלומך?
- אני??? הוא תמיד היה שואל כאילו מה יכול להיות שלומו בכלל חוץ מנהדר? אני? מיצוין.

ובאמת באמת היה לו נהדר ב"שיזף". אי אפשר להודות מספיק לצוות הנפלא שטיפל בו כבר יותר מאחת עשרה שנים. אנג'לה, איריס, סבטה, מירה, אוקסנה, אנג'ליקה, ראדה, רעות, אישאם, אלישבע, זינה, אורה, נורית, סנדרה. ואלף אלפי סליחות אם שכחתי מישוהו. והמנהלות לאורך השנים – מיכל, וליסה, וענת, ודבורה, ואפרת, ומרינה. ומשה המטפל ויוסי התומך והמסיע. וכל הצוות הנהדר של בית דוד, וצוותי הבריאות של הקיבוץ, והנהגים שלקחו אותנו למכללת הגמלאים. נדמה שעטפו אותנו במרינדה של אהבה, והוא הלך והתרכך, הלך והתפייס, הלך ונהיה אופטימי, ושמח בחלקו, ומחזיר תודה ואהבה. מתמסר. מתחת למעטה שהיה קוצני לפעמים, וקולני לא אחת, אבא שלי ידע, ואהב, להתמסר. לחברים הוותיקים אולי זכורה ההופעה של המהפנט אבישלום דרורי, מתישהו בסוף שנות הששים, שבה אבא התגלה כמדיום האיריאלי, והשתטה על הבמה, גרם לאימא להסמיק מבושה – לא בפעם הראשונה, לא בפעם האחרונה – ובסופה זכה שדרורי יגרום לו להפסיק לעשן.

ויותר מכל אפיינה אותו מסירותו לעבודה – שלוש מאות וששים וארבע ימים בשנה, עוצר רק ביום הכיפורים או כשחל יום ששי ב-13 לחודש, היה רוכב על המשאית הענקית שלו, החל מימי ה"ולוו סלמן", ואח"כ הברוקווי המשוריין שנהג בו במלחמת השחרור, חוטף יריות של צלפים בפראדים ובטנטורה בדרך לחיפה, בשער הגיא ובדרך בורמה לירושלים, ואחר כך עם הסמי-טריילרים, מסיע צינורות לנגב, בנסיעות של יום שלם

לאילת, מסיע תפוזים, מסיע טרקטורים, מוביל

תודה רבה ללינה דר, האהובה עלי ועל אבא, על המלים שכתבה. תודה לעמית שלג על הקריאה. לפני לא הרבה זמן העבירה אמא שלך (רות שלג) את שרביט "האיש המבוגר בקיבוץ" לאבא שלי. אלדר שלם נפרד כאן מאמא שלו, חנה, לפני מספר שבועות. ככה אנחנו, חברי הרביעייה של חדרוה שמעולם לא סיימו כתה אלף – צורפנו באמצע השנה לקבוצת "יסעור" – כולנו, יחד עם רענן לוי, ילדי ההשלמה הייקית, נפרדים אט אט מהורינו, והם מעבירים את השרביט מאחד לשני, ועכשיו זאת אורה לכיש, אם איני טועה, המטפלת שלי בכתות ז-י"א, שתזכה לבריאות טובה ולאהבה.

אבא שלי חי את 17 שנותיו הראשונות בברלין, ועוד שמונים שנה בדיוק, מאז 1939, בקיבוץ מעברות. (אני שחיי על פני האדמה הזאת קצרים משלו כבר גרתי בעשרה מקומות יישוב שונים). הקיבוץ היה אהבתו הגדולה. מסירות והתמסרות הן המורשת הגדולה שלו, שהוא משאיר לנו בדרכו הצנועה.

אני זוכר אותו יושב ועורך סידור עבודה לנהגי הקואופרטיב, על גבי ניירות ישנים, בכתב היד הכול-כך אופייני שלו; אני זוכר אותנו יושבים ומוציאים פתקים עם שמות חברי קיבוץ כשהיה צריך להגדיל את הנוסעים להצגה בתל אביב, אי שם בשנות הששים. ודאי זכור לרבים כאן איך היה דוהר עם עגלת המרק, כדי שיגיע רותח לשולחנות בחדר האוכל, דהרה ומסירות-יתר שזיכו אותו בכינוי "רוח". הוא אהב את חדר האוכל, אהב מאוד את החגים בקיבוץ, נהנה בכל ליבו מליל הסדר של מעברות; הוא אהב לשיר, לפעמים בקולי קולות, ושנים שמנולו שומר לו את הסולו ב"רגל מעץ" של בני ברמן –

מסתיימת תקופה

ישראל ריבק
היה פה כמעט מאה שנה,
שנים בהן העולם שינה פניו,
שינה את כל המוכר והידוע
הפך להיות קצר רוח,
מהיר,
הכל בנגיעת אצבע על מסך מרצד.
יחד עם זאת הכל נשאר כשהיה,
אדם הוא אדם בין אם יצוד את מזונו
או יזמינו באפליקציה,
אדם מתנהל בתוך פחדיו ותשוקותיו.
אולי השינוי מתקיים
בין האדם ובין עצמו
ובכך עם הסובבים אותו,
מבפנים החוצה אנחנו
מתחילים ללמוד להרגיש,
להקשיב, להכיל לחבק.
הפחד משאיר אותנו רחוקים,
גם אנשים גדולים שמשמיעים קולות רמים.

אתה דיברת עברית,
המבטא והמחשבות
אולי נשארו אי שם בארץ
שהפכה פניה מעמינו
ממך וממשפחתך.

אנחנו מדברים עברית
ועם השנים הוספנו
מילים מקרבות
כמו אהבה ואנרגיה טובה
ואולי העברית שלנו לא תמיד ברורה
לישראל האיש וישראל הארץ של אז.

בסוף ימיך היית ישראל שבע רצון,
מחויך ומעולמך כמו מוותר
על התלונה הרועמת שתגן עליך.
מתפייס ועוטה חיוך הנאה מדברים של יום יום.
אנחנו היינו רחוקים כמו אז,
רק שעכשיו מרים חסרה
לתרגם ולתווך את הרגש והמעש.
היה שלום איש יקר.

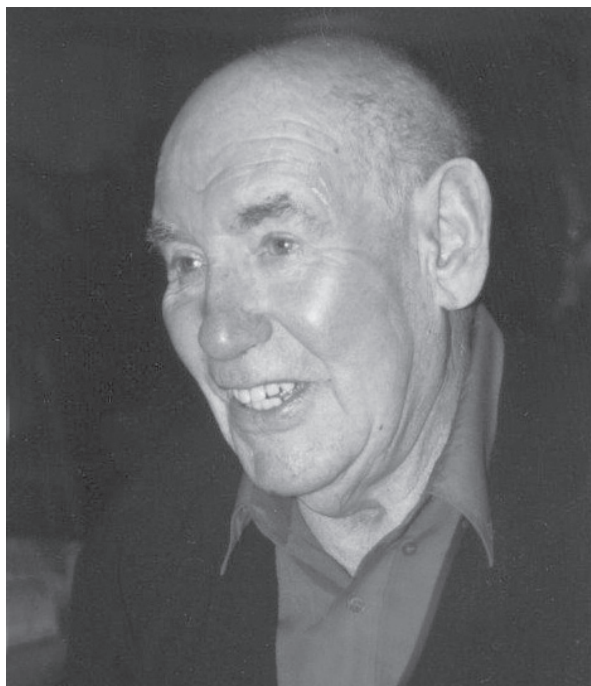
מירה מילר

טנקים במלחמת סיני ובששת הימים, מחלק מים לארמיה השלישית של הצבא המצרי שהייתה כלואה לאחור מלחמת יום הכיפורים, ושנים שנים עם משאית החלב, עובר בין הרפתות, מודיע בקול גדול שהנה הנה הוא הגיע. מניף את כל מאה הקילוגרמים שלו אל תא הנהג, עם כובע המצחייה והכפפות הגדולות, מטפס על המיכל, פותח וסוגר ברזים, מזיע וצועק ואוהב כל רגע. ושנותיו עם הבובי, נושא את ותיקי ובעיקר ותיקות הקיבוץ אל חדר האוכל, למרכולית ולקומונה, מחמר בהם לעלות ולרדת כדי שיעמוד בלוחות הזמנים, בודק שכל אחת מהן הגיעה בשלום, מצלצל לברוק מה קרה אם נעדרו, ולא מפסיד ימים גם כשחש לא טוב, גם כשגשם, מדרבן מנועים סרבנים, גלגלי שיניים חורקים ועצמות כואבות, לוחש להם ולעצמו "דוואיי". או בימים קשים באמת - "דוואי ניקולאי".

אבא לא היה מעולם איש של מלים. את 'תורה ההגה' הוא לקח למקום אחד וברור. ספק אם ידע כי "דוואי" זאת פירושה לתת, לאפשר, to let, או 'הבה' על כל משמעויותיה - הבה של הזמנה כמו ב"הבה נגילה", הבה של נתינה כמו ב"הבו לנו משקה" שמאוד אהב לשיר, הבה של תחינה כמו ב"הבה לי בנים" של רחל אמנו ליעקב - לא איש מלים ובכל זאת, ב"הבה" הזה הוא מצא את ייעודו. וב"הבה" הזה, מכופף את כל כללי הלשון שלמד עוד בחברת הנוער מאיזיא פסה, הוא מצא את השורש האבוד של המלה "אהבה".

יהי זכרך ברוך.

אמנון ריבק - 5.4.2019

ההולכת ונשלטת בידי הנאצים. הידועים ביניהם היו ולטר גרופיוס, מרסל בריאר, ברטולד לובטקיין ומיודענו - אריך מנדלסון. הם הביאו איתם את סגנון הבנייה המודרנית, שכבש מעריצים בארצות המערב וגם בארץ-ישראל. הציבור הבריטי גילה עוינות, ולעיתים אנטישמיות, כלפי האדריכלים הללו ולכן היגרו רובם בהמשך לארה"ב.

אריך מנדלסון תכנן באנגליה מספר מבני מגורים ידועים, בטרם תכנן את בית וייצמן ברחובות, מבנה המוחזק עד היום כמוזיאון.

את סגנון הבאוהאוס יצר ולטר גרופיוס בגרמניה, בשנת 1919, והקים בית-ספר לאדריכלות, אליו נמשכו צעירים מוכשרים. הנאצים הגרמנים ראו בסגנון זה גילוי של ניוון

יהודי, וסגרו את בית-הספר בשנת 1933. על הסטודנטים ומוריהם נגזרה גלות. ארץ-ישראל נהנתה מהאדריכלים היהודים שנטשו את גרמניה. ברבים מן הקיבוצים, כולל מעברות, נבנו מבנים בסגנון הבאוהאוס וכידוע, תל-אביב נבנתה "כעיר הלכנה" - בזכות האדריכלים הללו.

שמעון דר

מאה שנים לבאוהאוס

באוהאוס הוא שמו של בית ספר לעיצוב ואדריכלות שפעל בגרמניה בתקופה שבין שתי מלחמות העולם, בין השנים 1919-1933. בבית ספר זה התחנכו ולימדו אדריכלים מפורסמים רבים, אשר פיתחו את הסגנון הבינלאומי, שהוא אחת האסכולות החשובות ביותר באדריכלות המודרנית.

סגנון הבאוהאוס היה פונקציונאלי, ללא קישוטים. כינו אותו בהמשך "הסגנון הבינלאומי". היה זה ביטוי לתפישת חיים שלמה. גם עיצוב הריהוט, הטקסטיל, הפסיפסים הושפעו מסגנון זה. בארה"ב אומץ בחלקו בבנייני פאן-אם. במספר מדינות ממשיכים לבנות ברוח זו.

בקיבוץ מעברות ניצבים שני מבנים מרשימים, "בית הילדים" (הקומונה כיום) ו"בית הנוער" (המשמש גם כיום למגורי צעירים). שני מבנים אלה תוכננו מבחינה אדריכלית בסגנון הבאוהאוס.

בשנת 1939 התיישבו בכריטניה יותר משלוש-מאות אדריכליים, רובם יהודים, שגורשו והיגרו מגרמניה ואוסטריה, והיו ביניהם גם אדריכלים מרוסיה, צ'כוסלובקיה, פולין, הונגריה ורומניה. הם היו פליטים, שנטשו את אירופה

בניין באוהאוס טיפוס 1 < בית אהרונוביץ, שדרות רוטשילד 117, תל אביב. אדריכל יצחק רפפורט, 1933.

הבעת דעה על ההצעה לשינוי אורחות חיינו

המסתכל מהצד רואה בדרך חיינו דרך ייחודית המיטיבה עם חבריה ומאפשרת להם חיים עם מעט דאגות, עידוד ליצירתיות ואומנות, יכולת להשפיע ולקחת חלק בחיי הקהילה, לתרום מיכולותיהם ומכישורונותיהם ולהרגיש חלק מקהילה מיוחדת. קהילה בה רמת חייו של חבר אינה מושפעת משכרו בשוק החופשי הדורסני, בין אם הוא טבח או פועל או נהג עדיין יש לו את הזכות לחיות ברמת חיים כמו של מנהל או מרכז ענף או כל בעל תפקיד בכיר אחר.

בפני זרים אנו נוטים להתגאות בדרך חיים ייחודית זו, היחידה מסוגה בעולם, בעיקר כשבמשך שנים כה רבות התנהל קיבוצנו בצורה טובה ואפילו טובה מאוד חברתית, תרבותית וכלכלית, ברוב המגורים.

אז למה קם לנו כאן מקבץ אנשים שרוצה להפוך את דרך חיינו הייחודית לדרך חיים קפיטליסטית, חסרת ערכים חברתיים שוויוניים, חסרת שייכות בין הפרט לקהילה, דרך חיים אשר תוביל בסופו של דבר לחוסר שוויון קיצוני?

האם קובץ אנשים זה אינו שלם עם דרך חיינו? האם לקובץ אנשים אלו יש זכות להפוך דרך חיים ייחודית זו על פיה? אין ספק שבעשרים השנים האחרונות רוח רעה זו גורמת לפילוג בין החברים שהם בעד קיבוץ שיתופי לבין אלו הרוצים ליצור כאן פרבר נוסף של נתניה... בואו לא נהיה נאיביים, הרי ברור שבצעדים המתוכננים הנוכחיים לא תיעצר המשך המגמתיות של חיסול הקיבוץ והגשמת הקפיטליזם החזירי, הדורסני והבלתי מתחשב בזולת.

לא ברור לי איך קיבוץ שרבים מאוד מחבריו מצביעים למר"צ התומכת בסוציאליזם ושוויון שואף להפוך לקהילה מופרטת וקפיטליסטית עם כל המשתמע מכך: עם פערי שכר שעם הזמן יגדלו כי נידבק בחיידק ה"חומרניות", החמדנות, ה"מגיע לי יותר", "אני שווה יותר", והאחרים יהיו שווים פחות... אותי באופן אישי מגמתיות כזו פשוט דוחה, מה עוד שאני רואה חוצפה בצעדים לחיסול דרך החיים הקיבוצית בגלל אינטרסים ושאלות גלובליזציה. הרי מי שרוצה חיי עיר יכול לעבור לעיר, אז איזו זכות יש לו להרוס דרך חיים זו איתה חיים בשלמות אנשים רבים? מה תנסו למכור להם כדי להשיג את קולם בקלפי? מעניין. בואו נחשוב רגע מה בעצם לא טוב כאן. מה חסר לנו. האם אנחנו לא חיים בעצם ברבעון העליון ומעלה במדינה?

האם מישהו בינינו חושב שיהיו פחות "פרזיטים" בגלל הפרטה? אני מבטיח לכם שכיום בקיבוצנו יש פחות מובטלים מהממוצע בישראל. הנקודה היא שבחברה שיתופית כל "פרזיט" צריך להסתכל לכולנו בעיניים ולראות את הסלידה ממנו, דבר שבחובב בנתניה לא קיים...

במשך החודשים האחרונים התלבטתי האם להתייחס לעניין. אקדים ואומר שאני רואה עצמי סוציאליסט שמאמין בדרך החיים הקיבוצית, שלם איתה במשך שנות חיי ועדיין רואה בדרך חיים זו הגשמה של צדק חברתי אופטימאלי.

מהצד" וכך ממש תשתלם להם ההפרטה... אבל רגע, זה לא חוקי מבחינת הקיבוץ... אהה, אבל בקיבוצנו לא אוכפים חוקים!! האם באמת? בעצם ייתכן ואותם "רבים" מתכננים להעלים הכנסותיהם, אחרת מאיפה יש להם את הדחף הזה? אם קיבוצנו לא יחליט באותה נשימה לאכוף חוקים ותקנונים ולהפעיל עונשים על "עבריינות" אז כל הריקבון ישתלט על קהילתנו בעידוד ההפרטה.

ולסיום, לדעתי ההפרטה היא פנטזיה עטופה בשקרים ואשליות מתקתקים. בנוסף לכך לדעתי היא באה ממקום לא טוב בכלל: מקום של אגואיזם, צרות עין, חמדנות והתנשאות. דעתי זו מובעת מהסתכלות והכנת הטוב בדרך חיינו הייחודית בעולם הפכפך זה. אני באופן אישי לא אפגע חומרית וכלכלית, ואף להיפך. אם מצפוני ירשה לי אז השחיתות שתיווצר תעזור לי למלא את כסי... אבל זהו, שמצפוני, פאר היצירה הקיבוצית, לא ירשה לי.

אז אם בחרתם לחיות בקיבוץ שימרו עליו וחזקו אותו, ואם לא- אתם יכולים לעזוב, יש מלא מקומות בעולם הזה בהם חיים ע"פ הקפיטליזם. ואנא, אל תתנו לאלף תתי הסעיפים שבהצעה לבלבל אתכם... מרוב עצים לא רואים את היער.

אני גאה לחיות בדרך חיים קיבוצית זו מבחירה. אני בעד לשמור עליה, לחזקה ולשמרה. ואתם?

בברכה,
יורם ארד

האם מישהו בינינו חושב שתהיה פחות שחיתות לאחר הפרטה? חברה ערכית עם אנשים ערכיים נמדדת גם ביכולתה להגן על עצמה מפני משחיתים כאלה או אחרים. יש באפשרותנו להגן על דרך חיינו איתה רובנו שלמים. ע"י הצבעה נגד ההצעה שבאה ממקום לא נקי.

עלינו לייצר כלים לטיפול במשכירי דירות לא חוקיים, במעלימי הכנסות, בלוקחי שוחד במידה ויש, כי ההפרטה לא תטפל בשחיתות אלה בעצמה. אז על מה אנחנו מפנטזים בדיוק?? מעט מאוד אנשים יתחילו פתאום לעבוד 12 שעות ביום כדי להרוויח יותר (עם כ-50% מיסים...). זה קשה מאוד ומתאים לתחום גילאים מוגבל ומסוים, מעבר לזה שלא אלו החיים להם אנו מייחלים- אלא אם כן יש בינינו מלא פריקים של עבודה שאין להם עיסוק יותר מאושר בחייהם מלבד לעבוד כמו חמורים. תרבות הפנאי היא גורם רב משקל לאושר בחיינו, לא דווקא כסף.

דבר נוסף, כ-70%-65 מאזרחי ישראל לא גומרים את החודש, האם נהיה טובים מהם? אחד הדברים שאינם נמדדים בכסף הוא חוסר הדאגה הקיומי, משפחתי או אישי. דאגת יתר פוגעת לרוב בזוגיות, ביצירה, בעיסוק באומנות ותחביבים, בחינויות בעבודה, בכל דבר רוחני בעצם... אלוהים ישמור! זה מה שאתם רוצים?

האם מישהו באמת חושב שלאחר שנפריט אז כל אחד "יעשה בוחטות מהצד"? רגע, חובה עלינו לשלם מיסים... אופס! נראה שרבים מפנטזים על "עבודה

מסיבת פורים מבוגרים 2019

ההיענות של כולכם לעזור חיממה את הלב!
לחגי גרסטנר על סידורי האבטחה.
 תודה **למתן בן דוד ומור** ששלחו מברזיל
 הרחוקה את הטקסט לסרט "So Low" ולא
 הותירו לנו ברירה אלא להוציאו לפועל. תודה
לשני כפיר שלקח משם את המושכות שכתב
 ודייק יחד עם עוד חברים וגרם לזה לקרות.
 תודה **למיטל אולמן** על המשחק המשובח
ולהגר יערי שצילמה וערכה ללא לאות.
 תודה **להילה דביר** שהיתה חלק בלתי נפרד
 מהצוות.

שנמשיך תמיד לשמוח ולרקוד!

רונית ינאי - בשם כל הצוות

בערב שישי 22.3.19 התקבצו כל חיות הג'ונגל
 למסיבת פורים משוגעת, ואלה התודות.

לצוות החיות הנדיר שאירגן:
**רונית ינאי, עטרה כהן, לירון גרינברג, עמית
 קורן רומי, רותם מס, זיו פורמן, יוסי קניג, נטלי
 רולניק, הגר יערי ועידו בג.**
 לצוות התפאורה המוכשר בניצוחה של נטלי:
**שירה שלג, עינב בר און, הגר יערי, אפרת
 רוגובסקי, מיכל שלג והגר כתר.**
לשמש על עיצוב המודעה והטיזרים.
 תודה מכל הלב למתנדבים הרבים:
**צוות ההקמה האלופים, תורני הרישום בכניסה,
 צוות הברמנים העליז והחרוץ וצוות החיסול
 האיכותי.**

אז מה !!?

חפשו ב-youtube "מעברות - פורים 2019 so low"

נעים להכיר

חג הפסח הוא הזדמנות להכיר את האנשים שיומיום באים אלינו מרחוק על מנת לעבוד ולתת שירות. כולנו רואים אותם על בסיס יומי או שבועי, אבל מעטים יודעים עליהם משהו מלבד שמם הפרטי.

קפצנו להגיד שלום בכלבולית לעובדים שהיו במשמרת ולשמוע קצת עליהם ועלינו. בפעם הבאה שתעברו בסביבה תמסרו להם ד"ש חמה.

שם: סמיר עירה (גרה)

גיל: 41

מגורים: ג'ת

משפחה: נשוי + 1 (בן שנה וחצי)

כמה זמן עובד בקיבוץ? חצי שנה

איך אתה מתרשם עד עכשיו מחברי הקיבוץ? תראה, התפקיד שלי פה להיות קופאי. לכן אני מכיר פה כבר תשעים אחוזים מהחברים. אני כבר יודע מי מתייחס יפה ומי מדבר יפה, והיחס אליהם הוא בהתאם, ובסך הכל הרוב כאן בסדר. לצד זאת, יש פה כמה "שחקנים", כאלה שנדחפים באמצע התור, כאלה שפתאום מאד ממהרים. בכלל יש כאלה שבאים ברגע האחרון לפני הסגירה ומאד ממהרים. צריך להבין שהחיפזון הזה גורם לפעמים לעשות טעויות בקופה, ולכן אנשים צריכים להיות יותר סבלניים.

איחולים לפסח: חג פסח שמח וכשר, תבואו הרבה ותעשו קניות, ככה אנחנו נרוויח והקיבוץ ירוויח ויעלו לנו את המשכורות 😊

כתב וראיין: ערן שבתאי

שם: ניר לור

גיל: 39

מגורים: נחשולים, בן המקום

משפחה: רווק (לתשומת לבכן)

כמה זמן עובד בקיבוץ? חמש שנים

מה אתה מתרשם שמטריד את חברי הקיבוץ? אני שומע פה רק על קצה המזלג: "למה חסרים מוצרים מסוימים, ההוא אמר לי ככה, ההוא עשה לי ככה, וגם התהליך של השינוי".

איחולים לפסח: חג שמח, מעבדות לחירות, שנהיה רק מאושרים, תבואו לקנות בהמוניכם ותעמיסו את העגלות, רק בשמחות!

הפרפרים נעים בכמויות!

מסע הנדידה של
מיליוני נמפיות
חורשף הגיע
לישראל וגם
לקיבוץ מעברות
שבעמק חפר

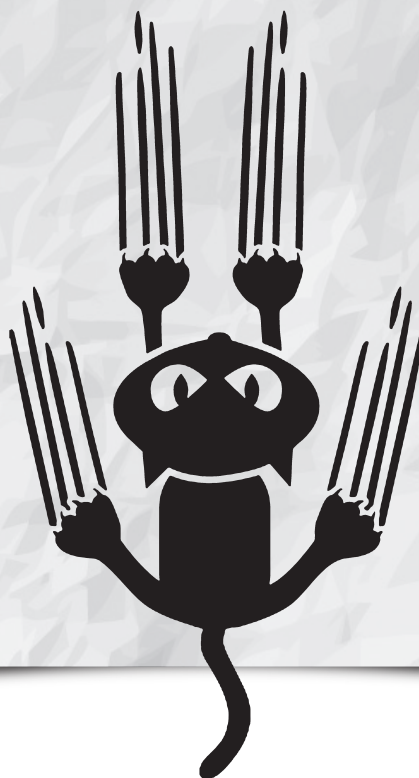
מתוך כתבה מאת: צפירי רינת, "הארץ"
צילומים מקוריים: ענבל נקש

חתולים עלינו מעברות!

לפני כמה חודשים קניתי קלנועיות חדשה, והיא מגיעה בצהרים איתי לחדר האוכל. החתולים הרבים שסביב אולם האכילה מוצאים בה מקום מנוחה, כשחם הם מתקררים בה, כשיורד גשם הם משאירים סימנים רטובים על המושב, ואת ריחם החתולי הברור. והשבוע הגדילו עשות, וחידדו את ציפורניהם על ריפוד 'ישישונת' שלי וחוררו את המושב.

אני כל כך כועסת! כועסת על הנזק שנגרם, כועסת על הנשמות הטובות המאכילים אותם באיזור חדר האוכל, ובגלל זה על מספרם ההולך וגדל (בניגוד להבטחות), ובקיצור כועסת. מה עושים? מי יפצה אותי על כיסא חדש? מי יגביל את מספרם ההולך וגדל?

נורית יואל

ועדת תרבות מעדכנת

SAVE THE DATE

18.05.19

**טיול משפחות
לנחל כזיב**

פרטים נוספים בקרוב

הפרפרים, ממין נמפית החורשף, הגיעו מאזור ים סוף ועברו בשטחה של ישראל בדרכם לקפריסין, יוון וטורקיה. "לא העלינו בדעתנו שיש לו כאלה טווחים", אמר ראש אגודת חובבי הפרפרים בישראל.

ניתן היה לראות את הפרפרים בהמוניהם מהנגב ועד אזור הצפון, בעיקר בסמוך לחוף הים. הם נחתו באתרים שונים כדי ליהנות מהצוף של הפרחים המשמש להם כמזון. כעת הם ימשיכו את דרכם לקפריסין. לדברי ראש אגודת חובבי הפרפרים בישראל, דובי בנימיני, חובבי פרפרים בקפריסין כבר ממתינים להם בדריכות. "הם עולים בהמוניהם מכיוון הים ליד העיר לרנקה, עוברים את קפריסין וממשיכים לתורכיה".

מסע הנדודים של הנימפית נחשב לאחד הארוכים בטבע, אבל רק בשנים האחרונות התברר עד כמה. זאת, הודות לרשת של אתרי תצפית שהוקמה כיוזמה של מדענים וחובבי פרפרים בכרצלונה ושמה WORLDWIDE PAINTED LADY MIGRATION (הנדידה העולמית של נמפית החורשף). כך יכולים חובבי פרפרים ומומחים בתחום בישראל ובעולם להיעזר בתצפיות ממדינות כמו כוית וערב הסעודית.

הפרויקט חשף את מרחקי הנדידה העצומים. בין השאר התברר שיש פרפרים שיצאו מאיסלנד והגיעו עד מדבר סהרה ואף דרומה משם. אלה שעוברים בימים האחרונים בישראל הגיעו בין השאר מכיוון ים סוף. "לא העלינו בדעתנו שיש לו כאלה טווחים", אמר בנימיני. "זה ארוך אפילו יותר ממסלול הנדידה של פרפר המונרך המפורסם בצפון אמריקה".

דרום אמריקה על אופנוע

תחביבו של הישראלי גיורא מוצקין - רכיבה על אופנועי שטח, הפך במהירות למה שהוא מכנה "שריטה עמוקה". בתחילת השנה הוא הגשים חלום, כאשר השתתף במירוץ ה"ראלי דקאר" הקשוח בפרו, ולמרות שתקלה טכנית מנעה ממנו להגיע לקו הסיום, הוא מבטיח שעוד לא אמר את המילה האחרונה. "בלי שתכננתי, פתאום גיליתי שאני מייצג מדינה. היו לא מעט פעמים בדרך ששאלתי את עצמי מה אני בעצם עושה שם, למה אני לא בניו-יורק עכשיו, שותה כוס קפה עם חברים. למה אני צריך לרכוב על אופנוע בחום אימים של 35 מעלות, שעם קסדה וראסטות מרגיש כמו 700, כשהשמש בעיניים, הרוחות חזקות וכל הפה מלא בחול. ואז הבנתי, שזה משהו שמבדיל אותי מאחרים, לא בעניין של טוב או רע, אלא בעובדה שאני מתחרה בתחרות שקיימת ארבעים שנה, אבל סיימו אותה רק 3,000 אופנועים. ואני רוצה להיות אחד מאלה שהגיעו לקו הסיום", כך מתאר גיורא מוצקין את מירוץ ה"ראלי דקאר" הקשוח שבו השתתף לאחרונה.

מוצקין, מסעדרן ישראלי שחי בניו-יורק ב-15 השנים האחרונות, יצא בינואר למירוץ השנתי שנערך במשך עשרה ימים בתנאי שטח קשים במדבריות, ושכמסגרתו מתחרים מקצוענים לצד חובבנים במכוניות, אופנועים ומשאיות. הראלי דקאר, שהחל במקור בצרפת והסתיים בדקר שבסנגל ב-1979, מתקיים על פני 9,000 קילומטר ונחשב מירוץ מסוכן שגבה לאורך השנים כמה קורבנות, לצד מאות פצועים.

השנה הוא נערך מתחילתו עד סופו בלימה, בירת פרו. "כשהמירוץ מתקיים בפרו זה עשרה ימים של אפור, חול וכולרה", מספר מוצקין, "בחיים שלי לא נסעתי על כאלה דיונות וזו תחרות שבנויה לשבור אותך פיזית ומנטלית, או אותך או את המכונה שאתה נוסע עליה, ומדובר באתגר גדול שאי אפשר להשוות לשום דבר".

מוצקין (41) נולד בבלארוס בימי בריה"מ, ועלה עם משפחתו ארצה כשהיה בן 11. "זכור לי שבלארוס היה מקום נחמד לגדול בו אבל החינוך שם היה מאוד קפדני. גם חוויתי התנכלויות בבית הספר בגלל העובדה שהייתי יהודי. המדינה הייתה כבעיות כלכליות ותמיד הרי יש את מי להאשים. ההורים שלי רצו כבר לעזוב הרבה לפני אבל זה לא הסתדר ובשלב מסוים חלק מהמשפחה עברה לשיקגו, כשאנחנו עלינו לארץ. אני שמח מאוד שגדלתי בישראל כי אני חושב שלא הייתי מקבל את הערכים שקיבלתי בשום מקום אחר".

גיורא והוריו התמקמו בחולון. על השפה העברית הוא השתלט תוך כמה חודשים בלימודים באולפן, ולאחר שהוריו החליטו להיפרד, הוא מצא את עצמו מגיע לבד

גיורא (גי) מוצקין התחנך במעברות בקבוצת מעיין ונשאר פה לעבוד גם אחרי הצבא. בשנת 2003 המריא לניו יורק וחבר שם ליניב כהן, בן שכבתו ממעברות, בעסקי המסעדות. בשנים האחרונות הוא גילה את תחרויות האופנועים ולאחרונה השתתף בתחרות הקשה והיוקרתית הראלי דקאר שנערכה באזור לימה, פרו.

לקיבוץ מעברות בגיל 13. "זה הדבר הכי טוב שקרה לי בחיים, והיה נהדר להיות לכד בלי מחויבות לאף אחד. אהבתי את החופש, אהבתי לעבוד בקיבוץ ולהיות עם החברים וזו הייתה בחירה מצוינת שעשיתי. מדי כמה שבועות נסעתי לסופי שבוע, פעם הייתי אצל אמא ופעם אצל אבא".

בספורט עסק מוצקין מגיל צעיר. "שיחקתי במשך שנים כדור-מים בקיבוץ גבעת חיים אבל בתיכון הציונים שלי ירדו וזרקו אותי משם, אז התחלתי לשחק כדורסל באופן מסודר יותר", הוא מספר, "בצבא שירתי בגבעתי, הייתי רוב הזמן בעזה ורק כשהשתחררתי הבנתי בעצם מה עברתי. אני לא מגדיר את השירות כטראומה אבל הייתה לי התמודדות לא קלה, שבסופו של דבר גם בנתה אותי. אחרי שהשתחררתי עבדתי בקיבוץ בקטיף אבוקדו, בבדיקה עם ילדים ובמקביל שיחקתי כדורסל. בשלב מסוים התחלתי להרגיש שם צפוף ורציני משהו אחר בשביל החיים שלי".

הרצון בשינוי הוביל את גיורא בשנת 2003 לניו-יורק, כשהוא בן 26. "נחתתי בניו-יורק עם אלף דולר בכיס ופגשתי את יניב כהן, שגדל איתי בקיבוץ. הייתה לי נחיתה רכה יחסית והתחברתי מהר לאנשים, ישראלים ואמריקנים. התחלתי לעבוד כברמן בבית קפה, עברתי למלצרות ובסוף הפכתי למנהל ותוך שנתיים הבנתי איפה אני נמצא ושאינן שום סיבה שלא אעשה משהו בכוחות עצמי. באותו הזמן הציעו לי וליניב להיכנס כשותפים במסעדה בשם WESTVILLE שמגישה אוכל אמריקני במחירים נוחים, ומאז כבר פתחנו בעיר שבע מסעדות.

"לאופנועים הגעתי בשנת 2010 בתור בריחה מהמציאות היומיומית הקשה של העבודה, בניסיון לשבור שגרה. בחיים לא רכבתי בארץ ואת הרישיון שלי הוצאתי בארה"ב. קיבלתי השראה מכמה חברים, קניתי BMW 650, והתחלתי לנסוע איתו לכל מקום. הוא הפך להיות חלק ממני. בשלב מסוים חבר הציע שניסע לסוף שבוע עם האופנועים לניו-אורלינס וזה היה נהדר, ומאז יצאנו לטיולים וזה היה כייף. אחרי כמה זמן רכיבת הכביש שיעממה אותי, וחבר טוב שלי, בשם גלעד גוטפריד, שכנע אותי לרכוש אופנוע קטן יותר ובכל סוף שבוע יצאנו לרכוב בשטח".

מהר מאוד החל מוצקין לקחת חלק בתחרויות מירוצים מסדרת "אנדורו", תחרויות שמתקיימות בשטח הפתוח. "אלו תחרויות שמתקיימות ביער ואתה נוסע בין עצים, סלעים וחולות עם הרבה עליות וירידות. מדובר בסדר גודל של 150 ק"מ וחמש-שש שעות רכיבה ביום, ובשלב הראשון השתתפתי בתחרויות רק כדי להתאמן ולאט-לאט השתפרתי. אהבתי מאוד ללמוד משהו חדש, כולל בצד המכני של האופנוע, ואהבתי את האתגר ואת האדרנלין

שמתלווה לזה. יש בזה משהו ממכר. כל השבוע הייתי מחכה כבר שנצא לתחרות. בשלב מסוים גלעד ואני קנינו קראוון, שעליו היינו מעמיסים את האופנועים ומגיעים ערב לפני התחרות. היינו מכינים אוכל, ישנים כמו שצריך וקמים בבוקר להתחרות, ומשנה לשנה הלכתי והשתפרתי".

בשנת 2017 עלה התחביב של מוצקין עוד שלב אחד מעלה. "באחת מתחרויות האנדורו פגשתי בחור צ'כי בשם אנג'לו, שהחמיא לי ואמר שראה אותי כבר כמה פעמים וש מאוד השתפרתי. הוא שאל אם אני רוצה להשתתף בראלי, שבניגוד לתחרויות היומיות שהייתי חלק מהן עד עכשיו, כאן מדובר באתגר קשה ומורכב של כמה ימים, שבהם רוכבים אלפי קילומטרים. החלטתי ללכת על זה ויחד איתו נסעתי לצפון יוון, שם פגשתי את אונדריי, שהקים קבוצה ששכרה לי אופנוע, העמידה לרשותי מכונאים ומקום מסודר לישון ולאכול. בראלי הזה למדתי להכיר בפעם הראשונה את ה-ROAD BOOK שזה דף נייר מגולגל באורך אינסופי, שבאמצעותו אתה מנווט בשטח וחשוב מאוד לעשות את זה נכון כדי לא ללכת לאיבוד ולאבד זמן. אני בנאדם שקשה לו מאוד להתרכז, בהתחלה עשיתי כל מיני טעויות מטופשות, אבל למדתי להתגבר עליהן".

"הראלי ביוון נמשך שבעה ימים וסיימתי במקום ה-52 מתוך 90, שזו הייתה תוצאה טובה למישהו ביכולת שלי. אחד השלבים בתחרות נקרא 'שלב המרתון', ובו אתה יוצא בבוקר ומבלה את הלילה במקום אחר, כדי שתצטרך להתמודד בעצמך, אם יש לך איזו בעיה טכנית. במקרה הזה חצינו את הגבול לכולגריה וזה היה מדליק, כי פתאום קלטתי שהאופנוע מביא אותי למקומות שאף פעם לא הייתי מגיע אליהם. בנוסף, אונדריי שכר בית ופתאום הפכתי למשפחה עם אשתו, עם הילדים ועוד חברים. זה חלק ממה שמדהים בעולם הזה, זו קהילה של אנשים טובים ומדובר כאן בהרבה מעבר לסתם רכיבה על אופנוע".

כשמוצקין חזר לניו-יורק, הוא כבר היה שבוי לחלוטין בעולם החדש. "הראש שלי היה מלא במחשבות מה אני צריך לעשות ואיך להתאמן כדי לעלות לשלב הבא. עד אז ראיתי את התחרויות של הדקאר בטלוויזיה ואמרתי לעצמי שאני מת לעשות את זה יום אחד, אבל אף פעם לא חשבתי שזה באמת אפשרי, מבחינת יכולת ומבחינה כלכלית. זה כמו לשאוף לאולימפיאדה, זה משהו גדול. שנה לאחר מכן חזרתי ליוון וסיימתי במקום ה-22, למרות שהיו לי בעיות טכניות, והבנתי שמאוד השתפרתי. כשחזרתי משם המחשבה על הדקאר החלה להתגלגל לי בראש ובשנה שעברה החלטתי לנסוע בתור מלווה לקבוצה, כדי לעקוב אחרי התחרות מקרוב. זה כבר הדביק אותי לחלוטין בחידוק".

שזה לא מעניין אותי ושאני הולך על זה, פשוט לא יכולתי ללכת אחורה. זו הסיבה שכמעט ולא התאמנתי ברכיבה עצמה לפני התחרות. ב-3 בינואר השנה, שלושה ימים לפני פתיחת התחרות, נחת מוצקין נרגש בלימה. "עד שאתה לא נמצא שם, אתה לא מבין את סדר הגודל של התחרות הזו. השנה התחרו שם 540 כלי רכב בו 'אנרים' השונים, כשמסביב יש לך אינספור משאיות ציוד, אנשי צוות, מסוקים והמון מארגנים. אחרי ששמתי את החפצים שלי במלון, נסעתי לאוהל התחרות, וכשראיתי את האופנוע שלי, אז התחילה ההתרגשות האמיתית".

יום לאחר שהגיע החל שלב הבדיקות. "מבחינתם, הבטיחות היא בעדיפות עליונה. אתה רוכב כשעליך כמה מכשירי GPS שיודעים עליך בזמן אמת איפה אתה ואם אתה בנסיעה או לא, וגם מעניק לך מידע אם משהו מאחוריך או לפניך, בנוסף לשני מכשירי קשר. ביום הזה בדקו לי את כל המכשירים, שעל חלקם למדתי בפעם הראשונה, בנוסף לבדיקות בטיחות ולאופנוע ולציוד האישי. כל רוכב יוצא לשטח עם שתי קסדות, מגן גוף, ערכת עזרה ראשונה, שלושה ליטר מים וזיקוק שמעיפים לאוויר במקרה של מצוקה. הרבה מאוד פעמים לאורך השנים אנשים נתקעו בשטח לילות שלמים וצריכים להיות מוכנים לכל תרחיש".

הצלחת לישון בערב שלפני ההתחלה?

"אחד הדברים הכי משמעותיים מבחינתי שעברתי הוא שלמדתי איך להפוך את הספקות, החשש והעצבים להתרגשות והתלהבות, וזו הייתה הכנה מנטלית טובה

באוגוסט 2018, קיבל מוצקין את ההצעה הרשמית מאונדריי להצטרף לקבוצה שלו בראלי דקאר השנה. "הייתי חייב להגיע להחלטה, בדיעה שאני עדיין לא באמת מוכן. בנוסף, מדובר בהוצאה כוללת של מאה אלף דולר, לא עניין של מה בכך. החלטתי ללכת על זה, וברגע שאונדריי אמר לי שהתקבלתי רשמית, ההתרגשות הייתה גדולה, ודאי כשגיליתי שאני האופנוע האחרון שהתקבל השנה. היו לי גם חששות כמובן, אבל מאוד שמחתי לקראת החוויה החדשה שאני עומד לעבור ומיד התחלתי בהכנות".

מה כללו ההכנות?

"התחלתי להתאמן ארבע פעמים בשבוע בחדר כושר עם מאמן, כי אם אתה לא רוכב מספיק טוב, אתה חייב לחפות על זה בכושר מעולה. חיזקתי את כל הגוף ובנוסף רכבתי על אופני הרים ורצתי כל יום עשרה קילומטר. הממד הכי בעייתי כאן הוא החוזק המנטלי, כי אף פעם לא רכבתי 900 קילומטר ביום בתנאים כאלה, זה לא משהו שאפשר להתאמן עליו ועד שאתה לא שם, אתה פשוט לא יודע. בכל מקרה נכנסתי לזה בכל הכוח גם בשל העובדה שמדובר בהשקעה כלכלית גדולה, ולהגיע לשם לא מוכן זה טיפשי".

שבעה שבועות לפני תחילת התחרות קרתה למוצקין תקלה לא צפויה. "התאמנתי על דיונות, עשיתי איזו טעות ונפלתי ושברתי את עצם הבריח. עברתי ניתוח, שמו לי פלטינה עם תשעה ברגים והרופא שלי אמר שהוא לא חושב שכדאי שאצא לתחרות, כי אם אשבור אותה שוב, אודקק לניתוח מאוד מסוכן. זה בלבד אותי קצת אבל מהר מאוד אמרתי לו

בשבילי לפני שהכול התחיל, והצלחתי גם לישון. הבנתי שתחושות רעות לא יעזרו לי והחלטתי לקחת את זה כחוויה, בידיעה שהמטרה היא לסיים, לא משנה באיזה מקום”.

ב-6 בינואר יצא המירוץ הגדול לדרך. “המארגנים החליטו להזניק את התחרות בסדר הפוך מבחינת המספרים, מה שהוביל לכך שאני עם המספר האחרון, זינקתי ראשון. זה היה קטע גדול בשבילי, כי כמה אנשים יכולים להגיד שפתחו תחרות כזאת”, נזכר מוצקין בהתלהבות, “היום הראשון היה סוג של חימום מבחינת המרחק. זה התחיל בנסיעה של 170 ק”מ לנקודת הפתיחה ופתאום הכול התחיל. היינו באזור מדברי של דיונות, הייתי נלהב וקצת לחוץ, בזמן שאני צריך להבין לאן אני נוסע בכלל. סיימתי את היום בין האחרונים אבל היה לי חשוב להרגיש טוב על האופנוע ומבחינה פיזית. ביום השני, שבו כבר רכבנו מאות קילומטרים על הרים, דיונות וחול, הכול התחבר לי והיה לי יום מצויץ וסיימתי בו במקום ה-92 מתוך 137 מתחרים.

זמן קצר לאחר מכן הגיע מסוק חילוץ, לאסוף את מוצקין ואת האופנוע שלו. “רמעות הציפו את העיניים שלי, הסתכלתי על האופנוע וממש כאב לי להשאיר אותו, למרות שגם אותו אספו משם, והבנתי שזה נגמר ושהחלום נגזר. כשהמסוק המריא, פתאום קלטתי כמה קטן הייתי בתוך השטח העצום הזה, שכולו הרים של חול. משם למעלה הבנתי כמה מטורף צריך להיות בשביל לנסות דבר כזה, ושכל מי שקשור לתחרות הזאת, כולל אני, כנראה יש לו איזו שריטה עמוקה. זה לא דבר רגיל שמישהו עושה.

”כל יום גם למדתי דברים חדשים. הבנתי שאם אסע לאט מדי, אגיע מאוחר למחנה, אשן פחות ואצבור יותר עייפות שעלולה להכריע אותי. בדרך יש גם עצירת תדלוק אחת לרבע שעה, שבה אתה צריך להחליט כמה דלק להוסיף, שלא תהיה כבד מדי ושלא יחסר אם תטעה, למלא מים כי חם בטירוף ושותים בלי סוף ובנוסף לאכול איזה חטיף בריאות או ג’ל של ויטמינים. זה מירוץ כל כך קשה כי יש המון מרכיבים שצריכים להתחבר יחד כדי להצליח לסיים אותו”.

במקביל לתחרות, גילה לפתע מוצקין שיש לו לא מעט אוהדים שעוקבים אחריו באדיקות. “זו הייתה הפתעה אדירה עבורי. התמיכה שקיבלתי במהלך התחרות, מישראל ומחברים בניו-יורק, הייתה יוצאת דופן, ומאז כבר נוספו לי אלף חברים בפייסבוק. אנשים עודדו אותי, כתבו לי דברים מקסימים ופתאום קלטתי שהם חיים את החלום שלהם דרכי. זה הוביל אותי להתחיל להעלות בכל יום עדכון וידאו והרגשתי שאני לא רוצה לאכזב אותם. למרות שזה ענף לא כל כך פופולרי בישראל, עדיין יש כמה ישראלים שהשתתפו בדקאר ואפילו סיימו אותו, ובלתי שהתכוונתי, פתאום הפכתי לנציג של המדינה”.

בשבוע הבא ימשיך מוצקין את המסע המוטורי שלו, הפעם במדבריות במרוקו. “זה ראלי בשם ‘אתגר המדבר’, השני בגודלו בעולם אחרי הדקאר, ומדובר בסדר גודל של 850 קילומטר רכיבה ביום. אני ממשך להתאמן חזק ורוצה להמשיך ולהשתפר”.

בסולם האושר מאחת לחמש, איפה אתה?
”אני בשבע. אני מאושר, מבסוט מהחיים ומודה על האפשרות שיש לי לעשות את הדברים האלה, מבחינת בת הזוג שלי ומבחינה כלכלית, ואם יש עשר אני גם שם. המשפחה החדשה שלי מרחבי העולם מקיפה אותי, אני במקום שלא ידעתי שהוא קיים וזה כיף לא נורמלי, כמו להתאהב מחדש”.

מאת: דותן מלאך, ניו-יורק
פורסם במוסף התרבות של מקור ראשון

סיכום התרומה לפסח תשע"ט

לחברים שלום.

להלן סיכום תרומת החברים לפסח למשפחות נזקקות:

מספר התורמים - 107 חברים/ות, אורז - 169 יחידות,

קמח מצה - 156 יחידות,

סוכר - 155 יחידות,

שמן - 152 יחידות,

ממרח שוקולד - 124 יחידות.

וכמה מילים לגבי ההתרמה.

אנו נשארים לא פעם "למי אנחנו תורמים", אם כן: שם העמותה הוא "חכמה ודעת לב חם". שפועלת ללא הברזל דת גזע ומין ונמצאת תחת קורת הגג של הארגון הכלל ארצי "אתע".

סניף העמותה הוא בחדרה, ביקרתי כמה פעמים במקום והיה מאד מרשים לראות כמה עבודה הם משקיעים בהכנת החבילות וכל זה בהתנדבות. למרות שאנו תורמים מצרכים נשאית אם אנחנו תורמים כסף, אם כן התשובה היא לא! אנחנו לא תורמים כסף, רשימת כמויות המצרכים מגיעה לספק שמספק אותם ישירות לסניף העמותה בחדרה. החברים מחויבים דרך המרכזית לפי דפי התרומה האישיים שהוכנסו לתיבה.

בברכת חג שמח לכולנו ותודה לתורמים.

ציון וחנו טובי

אירוועי שבוע הפסח במעברות

ביום שישי כ"א בניסן
שביעי של פסח 26.4.19
מצות בנחליאלי
נאפה כולנו מצות של פסח
בבילוי המשפחתי המסורתי
החל מהשעה 10:00
בגן נחליאלי

ביום שבת כ"ב בניסן
אסרו חג 27.4.19
מופע של הזמר והשדרן
אהרון פרה
בשעה 20:30 במועדון

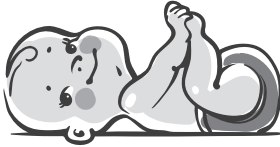

האורים מאת **שמואל** כץ מתוך ההגדה של פסח, הוצאת ה מחלקה לתרבות הקבוץ הארצי 1964 | עיצוב גרפי: **שמעון בוקסי**

פסח במעברות - חוויה לדורות | שיהיה לכולנו חג שמח!

ברכות ואיחולים

מזל טוב
לרונה פריבמן
להולדת הבת
אחות לניב
נכדה לרבקה ועידו
ומרסלו

צרוך ברכות חמות
לכל המשפחה

מזל טוב
לעומר ונטאלי בר ניר
לרגל נישואיכם

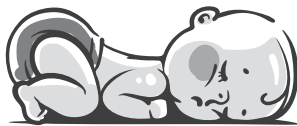
אושר וברכות לרבקה'לה,
יוסי ולכל המשפחה

מזל טוב
לרעות ואביב כתר
להולדת הבת
אחות לדניאלה ותום
נכדה לדבורה ושלמה
נינה למיצי

צרוך ברכות חמות
לכל המשפחה

מזל טוב
לעילית ועמית כתר
להולדת הבן
נכד ליעל ויוסי

צרוך ברכות חמות
לכל המשפחה

מזל טוב
לאבי ואילת
להולדת הנכד
בן לעומר וניר

צרוך ברכות חמות
לכל המשפחה

עובר ושב

הילה רגב
סיימה עצמאות כלכלית
וחזרה לקיבוץ
ברוכה השבה!

תמיר דר
סיים עצמאות כלכלית והחל
את לימודיו כסטודנט
בהצלחה!

נטאלי בר ניר
(זוגתו של עומר בר ניר)
מצטרפת כתושבת
ברוכה הבאה!

נידח בקיבוץ דרומי, למסיבה של מישהי שמעולם לא פגשנו. נכנסנו. מקום קסום, אלוהול נשפך כמים, פוקאצ'ות יוצאות מהתנור, 500 אנשים מסביבנו שאנחנו כלל לא מכירים... לאט לאט השלתי מעלי את השנים ואפילו אפליקציית הצעדים בנייד שלי רטטה כמסמנת ש"היעד הושג"!

הזמר הוותיק עשה עבודה מצוינת, שירי האיטיו עדיין גרמו לגוף שלי לנוע ואפילו פגשנו את בעלת יום ההולדת המקסימה ומלאת האנרגיות.

3 ימי מנוחה וכבר אני במסיבה נוספת מהולה בתחושות של פורים נישא על גלי ההתלהבות ועם מסר שיווקי וחד משמעי לעולם (ולתלמידה שלי) "אני צעיר"!

קפצתי במסיבה כאילו אין מחר! אבל המחר הגיע והוא הרגיש כמו ב"בית גיל הזהב" - צד שמאל של הגב התחתון תפוס, שרירי הצוואר מבקשים לעשות את הפעולות היומיומיות לאט יותר... אבל אצלנו הצעירים אין זמן להתאושש, יומיים בלבד עברו וקניחתי במסיבת פורים נוספת. הפעם מדור יותר בתנועותיי ומודע לגיל.

צנחתי למיטתי, בהיתי בתקרה והבנתי שאולי יש משהו בדברי התלמידה, למרות שכבר שבועיים רצוף אני פוקד את ההליכון מדי יום ביומו! מי קובע מה זה צעיר? חשבתי לעצמי, והאם מה שתלמידים בני עשרה חושבים אמור להשפיע על החלטות הבילוי שלי?

מהורהר ומעורער סידרתי את הכרית לפני השינה המבורכת תוך כדי שאני ממלמל "חיי חברה תוססים". "הכל בסדר?" שאלה האמיצה, "כן כן" עניתי, "רק ציטטתי מתוך עלון הפרסום של "מגדלי הים התיכון"..."

איל להב

צעיר לנצח!?

לפני כשבועיים היטלטל עולמי כאשר אחת התלמידות שלי בתיכון, אמרה בהקשר כלשהו ובטבעיות מדאיגה שמי שבן 43 הוא זקן. עצרתי את השיעור מיד והזכרתי לה שמולה עומד אדם בן אותה גיל (ושככל הנראה זה יהיה הציון שלה בסיום השנה). שבוע אחר כך, חברים טובים הזמינו אותנו למסיבת יום הולדת 50 של חברה שלהם.

אם זה זקן, איך אני אמור להתכונן למה שהולך לקרות שם? המקום יהיה מוגש, שיערתי לעצמי, תהיה פינה מהודרת ומיוחדת לאיכסון השיניים התותבות ומעניין לאיזה עיצוב יזכו שולחנות הבינגו והברידג'...

אמרו שיהיה שווה - שהיא הזמינה זמר ידוע (מהעבר) לפזז מהרפרטואר שלו ותקליטן בכיר שנבחר לגרום לנו לזוז. וכך בליל שישי נדרשנו, האמיצה ואני, לנסוע כשעה (!) לפאב

